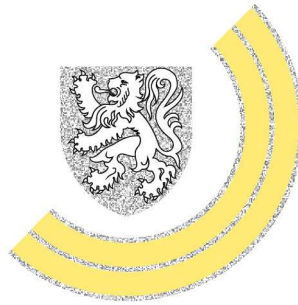

Plenaire 44

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

29 april 2009

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot spoedbehandeling	1
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het voorstel van de Vlaamse Regering met betrekking tot een sale-and-lease-backoperatie voor Opel Antwerpen	
ACTUELE VRAAG van de heer Geert Bourgeois tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het voorstel van de Vlaamse Regering met betrekking tot een sale-and-lease-backoperatie voor Opel Antwerpen	1
ACTUELE VRAAG van de heer Karlos Callens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over problemen met de werking van het digitale registratiesysteem van het Veeportaal	4
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Caron tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over het uitblijven van een onroerend-erfgoeddecreet	6
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	7
ACTUELE VRAAG van de heer Christian Van Eyken tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de aangekondigde acties van gemeentebesturen in Vlaams-Brabant bij de komende verkiezingen tegen het uitblijven van de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde	8
MOTIE VAN ORDE	
Beroep op de agenda	10
ACTUELE VRAAG van de heer Frans Wymeersch tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over mogelijke bijkomende maatregelen van de Vlaamse Regering tegen de crisis in de landbouwsector na de recente	11
ACTUELE VRAAG van de heer Hans Schoofs tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het stimuleren van de deelname van Vlaamse studenten aan Erasmus-uitwisselingsprogramma's om buitenlandse studie-ervaring op te doen	
ACTUELE VRAAG van de heer Ludo Sannen tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de krachtlijnen van de verklaring van Leuven tot besluit van de ministeriële conferentie in opvolging van de Bolognaverklaring en de Vlaamse prioriteiten ter zake	13

ACTUELE VRAAG van de heer Jef Tavernier tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de blijvende kansongelijkheid in het onderwijs	18
ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het uitblijven van een beslissing inzake de subsidieaanvragen door de sportfederaties	20
ACTUELE VRAAG van de heer Jos Bex tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de toename van geluidshinder boven Zaventem ingevolge de buitengewone concentratie van vliegbewegingen	21
ACTUELE VRAAG van de heer Tom Dehaene tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over een definitieve beslissing in het dossier van de medische urgentiegroep (mug) Halle	23
MOTIE VAN ORDE Voorstel tot spoedbehandeling	25
ONTWERP VAN DECREET betreffende de kwaliteit van onderwijs – 2160 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	26
Artikelsgewijze bespreking	26
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 22 december 2006 houdende eisen en handhavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen en tot invoering van een energieprestatiecertificaat en tot wijziging van artikel 22 van het REG-decreet – 2162 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	26
Artikelsgewijze bespreking	29
MOTIE VAN ORDE Voorstel tot aanvulling van de agenda	29
MOTIE VAN ORDE Voorstel tot spoedbehandeling	30
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt – 2163 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	30
Artikelsgewijze bespreking	31
ONTWERP VAN DECREET betreffende de diepe ondergrond – 2164 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	31
Artikelsgewijze bespreking	31
ONTWERP VAN DECREET houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid – 2165 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	32
Artikelsgewijze bespreking	32
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Hans Schoofs, Jef Tavernier en Piet De Bruyn, mevrouw Sabine Poleyn, de heer Dirk De Cock en mevrouw Els Robeyns betreffende het opstellen van maatregelen voor de bestrijding van cyberpesten – 2137 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	32

VERZOEKSCHRIFT over het gebruik van de titulatuur 'ing' en 'ir'. Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie mondeling uitgebracht door mevrouw Anissa Temsamani

– 2248 (2008-2009) – Nr. 1

Verslag

33

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

34

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.07 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Herman De Reuse: gezondheidsredenen;

Miet Smet, Luc Van den Brande, Paul Wille: buitenslands;

Kurt De Loor, Kathleen Helsen, Marcel Logist: ambtsverplichtingen;

Frans Peeters, Jos Stassen: familieverplichtingen.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft mevrouw Hoebeke bij motie van orde het woord gevraagd.

Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mevrouw de voorzitter, onze fractie vraagt bij motie van orde de spoedbehandeling van het voorstel van resolutie over zelfdoding in Vlaanderen.

De voorzitter: Ik stel voor dat we ons daarover morgen voor de stemmingen uitspreken.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het voorstel van de Vlaamse Regering met betrekking tot een sale-and-lease-backoperatie voor Opel Antwerpen

ACTUELE VRAAG van de heer Geert Bourgeois tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het voorstel van de Vlaamse Regering met betrekking tot een sale-and-lease-backoperatie voor Opel Antwerpen

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Ik zit al 14 jaar lang in de oppositie en ik zal dat waarschijnlijk nog een tijdje moeten blijven doen. Maar als het goed is, dan is het mijn plicht en gebiedt de intellectuele eerlijkheid mij om dat ook toe te geven. Voor Opel, voor onze Antwerpse maakindustrie, hebt u aangekondigd een extra inspanning te zullen leveren. Ik wens vanuit de oppositie deze inspanning te waarderen.

Mijnheer de minister-president, u hebt aangekondigd dat u bereid bent om de gronden van Opel over te kopen en terug te verhuren. Men noemt dat in mooi Vlaams een sale-and-leasebackoperatie. In de huidige omstandigheden zou de firma daardoor iets sterker op de markt staan. Natuurlijk moeten we zeker zijn van uw engagement. Het mag niet zo zijn dat u loze verkiezingsbeloften uitspreekt. We moeten weten dat wat u hebt aangekondigd ook hard wordt gemaakt. De mensen bij Opel Antwerpen mogen niet blij worden gemaakt met een dode mus.

Mijn vraag is dan ook de volgende. U kondigt aan de gronden, de eigendommen en de infrastructuur van het bedrijf te zullen overkopen en die opnieuw zult verhuren. Ik vraag heel concreet of uw begroting daar vandaag is op afgestemd. Welke maatregelen kunt u desgevallend nog bijkomend nemen?

De voorzitter: De heer Bourgeois heeft het woord.

De heer Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, iedereen heeft zijn eigen ambities. Wij zijn zeer ambitieus als het om Vlaanderen gaat, en u weet dat wij vanuit de oppositie evengoed alles steunen wat kan bijdragen om Opel Antwerpen te redden.

Dat alles is natuurlijk voorwaardelijk. De voorwaarden zijn de richtlijnen van de Vlaamse Regering: een goed

ondernemingsplan, omschakeling, een toekomstindustrie op poten zetten, geen SUV's, geen wagens van het verleden meer produceren, maar wagens van de toekomst.

We hebben net als iedereen hier in dit halfroond vernomen dat de Vlaamse Regering heeft beslist om de aankoop van de fabriek en de terreinen voor te stellen. Met andere woorden, het is de bedoeling de eigendom aan te kopen en weer te verhuren zodat er vers kapitaal in Opel kan worden gestort. Maandag bleek dat het eigenlijk zou gaan om een operatie door het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen. Ik lees op een Belgabericht van maandag 27 april dat de heer Bruyninckx, gedelegeerd-bestuurder, zegt dat als men dat zou vragen, dat zou worden onderzocht.

Ik heb hier toch een beetje een probleem mee. Wie heeft nu eigenlijk wat beslist? Minister Ceysens heeft verklaard dat de Vlaamse Regering afgelopen vrijdag een beslissing heeft genomen. Vorige maandag heeft de heer Bruyninckx zich bereid verklaard om, indien dat zou worden gevraagd, de zaak te onderzoeken.

Mijnheer de minister-president, welke respons hebt u van Opel en van GM gekregen? Ik zou in dit verband willen verwijzen naar een uitspraak die in u maart 2009 zelf hebt gedaan. U hebt toen verklaard dat de Vlaamse Regering op dezelfde manier als de Duitse regeringen zou willen worden geïnformeerd. Indien dat niet zou gebeuren, zou dat volgens u een probleem vormen. GM heeft akte van het aanbod genomen en heeft verklaard dat te zullen bestuderen. De vervaldatum voor GM in de VS is 1 juni 2009. Ik denk dat we nu toch stilaan zouden moeten weten of er verdere gesprekken zullen plaatsvinden. Komt er enige respons? Wil GM hierop ingaan? Hebt u verder contact gehad? Is er een moment waarop we uitsluitel moeten krijgen?

Wij bekijken deze zaak van buitenaf. Ik heb de indruk dat de communicatie wat eenzijdig verloopt en dat het aanbod eenzijdig is. Volgens minister Ceysens zijn er veel contacten met de directie, met de Duitse regering en met de Spaanse regering geweest. Wat is het antwoord geweest? Welke vooruitzichten heeft GM ons geboden?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, we houden ons al ettelijke weken intensief met dit dossier bezig. Ik apprecieer het feit dat de oppositie onze inspanningen weet te appreciëren. We hebben ons preventief en offensief met het dossier gemengd. Dat is in de loop van de Vlaamse geschiedenis niet vaak gebeurd.

We zijn naar Detroit en naar Zurich geweest. We hebben in de loop van de voorbije periode heel wat contacten met verantwoordelijken van GM gehad. We hebben een eerste voorstel gedaan. Dit voorstel heeft betrekking op

het waarborgen van leningen tot een bedrag van 300 miljoen euro. We hebben brieven geschreven om duidelijk te maken dat de Vlaamse Regering bereid is voor 300 miljoen euro waarborgen te verstrekken. We gaan er dan wel van uit dat de toekomst van de vestiging in Antwerpen wordt gegarandeerd en dat de werkgelegenheid daar op een duurzame wijze wordt verzekerd.

Tijdens eerdere discussies over dit onderwerp is gesteld dat we diplomatieke contacten moesten hebben. We hebben die contacten gehad. We zijn niet enkel naar Detroit gegaan. We hebben ook Zürich en een aantal Länder bezocht. We hebben gesprekken met de ministers-presidenten van die Länder gevoerd. Die contacten lopen nog. Volgende week zal ik een groep experts naar het kabinet van bondskanselier Merkel afvaardigen. Zij moeten daar de recentste informatie verkrijgen.

We leveren inspanningen. Ik wil even benadrukken dat dit niet eenvoudig is. In Detroit heeft GM verklaard dat het in eerste instantie de bedoeling is met de Duitsers te praten. De meeste fabrieken bevinden zich immers in Duitsland. De werkgelegenheid bedraagt daar meer dan 100.000 arbeidsplaatsen. Daarna wil GM kijken in welke mate er met de Spanjaarden, de Polen, de Engelsen en de Vlamingen kan worden gesproken.

Gezien de gevoeligheid van dit dossier, houd ik dit zeer goed in de gaten. Het zinnetje "een level playing field voor de facts and figures" is heel Vlaanderen rondgegaan. Mij lijkt het belangrijk de diplomatieke en politieke contacten scherp te houden. Die contacten kunnen bevestigen dat we over juiste, adequate en actuele informatie beschikken.

De heer Penris en de heer Bourgeois hebben nog een ander element van het dossier aangehaald. Aangezien GM heeft verklaard 3,3 miljard euro nodig te hebben om een Europese entiteit op te richten, hebben we, samen met de nv Petercam, een aantal denksporen onderzocht. Het gaat om een kostenbesparing van 1,2 miljard euro. GM zal zelf 3 miljard euro op tafel leggen. De vraag is waar dit geld vandaan zal komen. In Duitsland zoeken een aantal partners een manier om 3,3 miljard euro te verzamelen. Fiat en een aantal banken zijn hier mogelijk bij betrokken. Indien dit bedrag zou worden gevonden, zal de Duitse overheid met waarborgen of op een andere manier ondersteuning bieden.

Wij waren ervan overtuigd dat we, naast die 3 miljoen euro waarborg die we hadden aangeboden, een bijkomend initiatief moesten nemen. Ik vind dat dit voorstel een zeer intelligent voorstel is. Wij kopen grond en gebouwen die zeer waardevol zijn – de heer Penris knikt terecht – en die goed gelegen zijn voor de haven. Waarom zouden we ze niet kopen en dan terug verhuren aan GM, waardoor ze een cashflow krijgen van zo'n 200

miljoen euro? Wij gaan ervan uit dat ze met dit aanbod nog eens goed moeten nadenken hoe ze die Europese entiteit realiseren en Antwerpen daar een plaats in geven.

Voor de sale-and-leasebackoperatie gaat het om een bedrag van 206 miljoen euro. De gronden zijn goed voor zo'n 150 miljoen euro en de kantoorgebouwen en de terreinen voor de rest. Wij hebben ook voorzichtig met het havenbedrijf gesproken. Het havenbedrijf zegt zeker geïnteresseerd te zijn in de gronden, maar minder in de rest. Heel wat partners, zeker het havenbedrijf, zijn dus geïnteresseerd in de gronden. Wanneer GM zou zeggen dat ze verder willen onderhandelen, dan ben ik zeker dat we oplossingen vinden om het bedrag van 206 miljoen euro te vinden. Dat moet ik zelfs niet in de eigen begroting vinden. Ik ben ervan overtuigd dat er heel wat partijen geïnteresseerd zijn om met ons in dit verhaal te stappen.

Natuurlijk zijn er nog vragen. Wat zal de huur zijn? Voor hoeveel jaar? Welke fiscale en andere behandelingen staan daar tegenover? We hebben met Petercam een aantal dingen uitgewerkt. Op dit moment is het het belangrijkste dat we in een brief van 27 maart hebben laten weten dat we er dit aan toevoegen. We hebben ook gezegd dat als GM de garantie geeft om de tewerkstelling in Antwerpen op een duurzame wijze te verzekeren, we dit voorstel heel snel kunnen concretiseren en de nodige fondsen kunnen verwerven, hetzij samen met het Havenbedrijf, hetzij samen met anderen.

Het belangrijkste is dat we met dit voorstel opnieuw hebben duidelijk gemaakt dat deze Vlaamse Regering alles wil doen om concrete voorstellen te formuleren en dat de regering, als Antwerpen op een duurzame manier open kan worden gehouden, deze engagementen wil nemen.

Ik heb nog geen antwoord gekregen van GM. Men heeft in de pers laten weten dat men dit een interessant voorstel vond, maar we hebben sindsdien niets meer gehoord. Ik ga ervan uit dat men dit grondig aan het bekijken is in Antwerpen, in Zürich en in Detroit. Maar nogmaals, als men Antwerpen een duurzame toekomst wil geven, dan zullen we zeer snel rond de tafel zitten om concreet een aantal garanties en zaken te bespreken en om de nodige middelen te vinden. Ik maak me sterk dat dit zeer snel kan worden afgerond.

De heer Jan Penris: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Wat ik met mijn vraag heb willen vermijden – en wellicht ook de heer Bourgeois met zijn vraag –, is dat we ons in dit dossier beperken tot een aankondigingspolitiek. Wanneer we bepaalde voorstellen doen, dan moeten we er ook, zeker nu, voor zorgen dat we ze hard kunnen maken.

U zegt dat het over 206 miljoen euro gaat en dat u die middelen niet in de eigen begroting zult moeten vinden omdat er genoeg geïnteresseerde partners zullen zijn. Een

van de geïnteresseerden zou het havenbedrijf kunnen zijn. Ik ben lid van de raad van bestuur van het havenbedrijf. Ik zal mijn verantwoordelijkheid opnemen. Tot op heden heeft dit dossier onze raad van bestuur nog niet bereikt. Maar ik zal doen wat ik moet doen.

U hebt een brief gestuurd naar de directie van General Motors. Ik hoop dat u minstens een ontvangstbevestiging van die brief hebt mogen krijgen. U zegt dat u tot op heden geen reactie hebt mogen ontvangen, maar ik hoop dat u minstens een ontvangstbevestiging hebt gekregen. Als dat niet het geval is – en ik ben opnieuw de oppositieman op dit moment – vrees ik dat ook dit een deel van uw aankondigingspolitiek zou kunnen zijn. Als u een voorstel doet – zeker als u een interessant voorstel doet – denk ik dat daar interessante antwoorden op moeten kunnen komen, en wel zeer snel. Laat ons eens weten of dat het geval is of niet.

De heer Geert Bourgeois: We willen inderdaad weten wat nu is beslist. We vinden geen notulen van de Vlaamse Regering. Minister Ceysens zegt dat vrijdag werd beslist, maar parlementsleden die hun controletaak vervullen, moeten vaststellen dat er geen notulen zijn van een beslissing. Ik neem aan dat u voldoende contacten hebt met het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen om te zeggen dat het positief benaderd zal worden. Uit het feit dat de heer Penris een vraag stelde, moet ik ook afleiden dat het daar nog niet geagendeerd is, maar u hebt goede hoop dat die beslissing ook genomen zal worden. Tot daar is er voldoende duidelijkheid, maar ik zou het appreciëren als we daarover verder op de hoogte gehouden worden.

Een ander punt is zorgwekkender. U hebt op 11 maart ook gezegd dat u een level playing field wilt, voor facts en figures, en dat u gelijk behandeld wilt worden, zoniet is er een probleem. We hebben het gevoel dat GM, al dan niet met dank, alle voorstellen tot zich laat komen en nog geen beslissing neemt, laat staan een antwoord geeft.

We begrijpen de hele dynamiek. Voor 1 juni moet er een reddingsplan zijn. Wij steunen alle initiatieven om klaar te staan, zodat Vlaanderen er op een cruciaal moment is om ervoor te zorgen dat Antwerpen, als dat kan, ook gered wordt. Maar we dringen erop aan dat u elke inspanning blijft leveren. Het is goed dat uw specialisten met Merkel gaan praten.

Ik heb het gevoel dat GM niet in zijn kaarten laat kijken. Er zal gesnoeid worden in Europa. We lezen vandaag in de kranten dat er mogelijke overnemers zijn. Magna wordt vermeld als mogelijke kandidaat-overnemer. Maar als gesnoeid wordt, is het zaak dat we er met een modern, toekomstgericht bedrijf, omgebouwd voor de wagen van de toekomst, bij kunnen zijn om de tewerkstelling en knowhow te redden.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Het voorstel dat de Vlaamse Regering heeft uitgewerkt, draagt niet de zekerheid van succes in zich, maar we leven allemaal in de wetenschap dat als we niets doen, we de zekerheid van het falen hebben. Dat is absoluut te vermijden.

De verankering van Opel is voor ons absoluut belangrijk, in de eerste plaats voor de mensen van Opel zelf, maar ook voor alle afgeleide industrieën die eraan vasthangen. De herstructureringen die we de afgelopen maanden hebben zien passeren, gebeuren allemaal in sectoren die in grote mate toeleveren aan de auto-industrie. Het belang daarvan kan niet genoeg worden onderstreept.

Ik zou absoluut mijn respect willen betuigen voor de mensen van Opel zelf. De werknemers daar blijven al meer dan twee jaar auto's produceren en het is de productiefste en meest kwaliteitsvolle fabriek van de groep. Dat in grote onzekerheid en met een debat dat boven hun hoofd wordt gevoerd. Ook dat wil ik hier onderstrepen.

Mijnheer de minister-president, u hebt het over diplomatieke contacten die u zult leggen. Ook dat juichen we toe. Ik denk dat het belangrijk is om bondgenootschappen te zoeken, om ervoor te zorgen dat GM niet aan cherry picking gaat doen en iedereen tegen elkaar uitspeelt. Pikt men de signalen op die wij uitzenden? Hebt u de ontvangstmelding gekregen? Wat is uw volgende stap op het moment dat men aan de andere kant doof blijft? Gaan we dan zelf contact zoeken?

Ik zou ervoor pleiten om de meest actieve rol te spelen die we kunnen spelen. Het gevaar is dat de deur tegen onze neus wordt dichtgeslagen, maar ik zou niet graag moeten horen dat we niet aangebeld hebben.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Van Malderen, mijnheer Bourgeois, uw zorg probeer ik constant weg te werken, met name de vraag of wij dezelfde informatie hebben als onze Duitse collega's. Het gevoel dat u hebt, dat men vanuit GM-Detroit eigenlijk meer met de Duitsers spreekt en daar ook intensiever mee bezig is dat met de anderen, heb ik ook. Ik heb zelf initiatieven genomen, samen met de collega-ministers, om zowel met de Duitse minister van Economie zu Guttenberg, als met mijn collega's ministers-presidenten, als met het kabinet van bondskanselier Merkel contacten te leggen. We werken offensief en gaan niet wachten tot men vanuit Duitsland telefoneert om even naar Berlijn te komen om een aantal dingen te bekijken.

Die zorg is ook bij mij en mijn collega's in de Vlaamse Regering aanwezig.

Nogmaals, dit is een zeer ernstig dossier. Er werken een kleine 3000 mensen en met de indirecte werkgelegenheid erbij gaat het over 10.000 mensen. Het is geen

dossier om in een verkiezingsdiscussie verzeild te raken. Het is een concreet voorstel dat we zullen hard maken met een aantal partners. Mijnheer Penris, ik kan alleen maar bevestigen dat het havenbedrijf, dat trouwens al gronden heeft gekocht, geïnteresseerd blijft om dat te doen. Wel moet ik eerst weten of GM geïnteresseerd is, om verdere stappen te kunnen zetten in hoe we dat kunnen concretiseren.

De mensen van Antwerpen hebben reeds een ontvangstmelding gegeven, zelfs publiek. Dat is dus geen punt. Nu is de vraag in welke mate we vrij snel met GM rond de tafel kunnen gaan zitten om dit te concretiseren. Mevrouw de voorzitter, we moeten vanzelfsprekend een methode vinden om dit parlement te informeren over de stand van zaken, maar dat laat ik aan uw wijsheid over.

De heer Jan Penris: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor het bijkomende antwoord. U hebt terecht gezegd dat dit dossier uit de verkiezingsmoerlemei moet kunnen blijven. Dat is ook de reden waarom wij in dit dossier geen oppositie om de oppositie voeren maar constructief met u willen meedenken. U kunt ervan op aan dat ik in de raad van bestuur samen met mijn collega's van het Antwerps havenbedrijf mijn verantwoordelijkheid zal opnemen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Geert Bourgeois: Mijnheer de minister-president, u weet dat u in dezen met een heel verantwoordelijke oppositie te doen hebt en dat we allemaal alle inspanningen steunen en suggesties hebben geformuleerd. Ik apprecieer het zeer sterk dat er naar een manier zal worden gezocht om dit parlement te informeren. Het kan dus zijn dat u in de periode tussen nu en de verkiezingen belangrijke beslissingen moet nemen. Mevrouw de voorzitter, dan moet er misschien een manier worden gevonden om een dialoog te voeren als dat gewenst is door het parlement. Dit zijn zaken die u niet buiten die periode kunt houden. 1 juni, de vervaldag voor GM, valt acht dagen voor de verkiezingen. U weet dat dit geen verkiezingsthema is maar een gedeelde zorg over meerderheid en oppositie heen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Karlos Callens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over problemen met de werking van het digitale registratiesysteem van het Veeportaal

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik heb u daarnet met veel plezier horen zeggen dat een bedrijf met 10.000 arbeiders een heel belangrijk bedrijf is. Ik sta hier vandaag voor de landbouw, waar het niet gaat over 10.000 maar over 40.000 landbouwers, en misschien nog 100.000 bijkomende tewerkgestelden. Een paar maanden geleden heb ik al gevraagd om tussen te komen in verband met de problemen binnen die sector. Onder andere heeft de landbouw vandaag met hele lage prijzen te maken en hebben de landbouwers een probleem met te hoge kosten en lasten, die soms door ons worden opgelegd.

Vandaag hebben ze er een zorgenkind bij. Het Veeportaal is een systeem waarin alle wijzigingen bij het vee, zoals aangiften van geboorten en verkopen van vee, terechtkomen. Het Veeportaal is digitaal geworden. Naar ik lees en hoor, is de invoering van het digitale systeem een catastrofe. Het vervangen van het telefonisch melden door het digitale systeem loopt heel moeilijk. Volgens ingewijden zou de software zijn opge maakt door een niet-Vlaming, een Engelsman of een Nederlander, die van landbouw weinig of niets afweet.

Toen dit systeem er eindelijk was, waren de opleidingen zo ingewikkeld dat veel boeren al van de eerste maal afhaakten en opnieuw het telefoonsysteem gingen hantieren. Wie het systeem wel gebruikte, kampte met een aantal problemen. Zo is het erg tijdrovend: eerst is er drie à vier minuten voorbereiding nodig, en dan moet er nog eens vier minuten aan worden gewerkt. Ook is het niet gebruiksvriendelijk: mensen moeten bij de geringste fout volledig herbeginnen. Soms komt er soms een wachtlijst van minstens drie weken bij te pas. Wie een laattijdige aangifte doet, kan dan ook nog eens een boete krijgen.

Mijnheer de minister-president, klopt het dat een buitenlander dit computerprogramma heeft gemaakt? Indien ja, waarom kon dat niet worden uitbesteed aan een Vlaams bedrijf of aan een Vlaming? Bent u op de hoogte van de introductieproblemen? Hoe en wanneer worden die problemen opgelost, en wat gebeurt er met de boetes die het gevolg zouden kunnen zijn van die laattijdige aangifte?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, mijnheer Callens, het klopt dat er problemen zijn met het Veeportaal.

Naar aanleiding van deze vraag heb ik me laten informeren. Ik ga ervan uit dat die problemen tegen het einde van volgende week zullen zijn opgelost. Er werd me gezegd dat een aantal achterstanden zullen worden weggewerkt. De aanvragen van 18 april worden verwerkt. Dierengezondheidszorg Vlaanderen zal elke achterstand met betrekking tot het aanmaken van inlognamen en paswoorden tegen het einde van volgende week hebben

weggewerkt. Vanaf dan zal het Veeportaal toegankelijk zijn voor alle geïnteresseerde veehouders. Laten we dus hopen dat dit probleem vrij snel wordt opgelost.

Dit is eigenlijk een vervanging van het Sanitelsysteem, dat achterhaald was en niet meer overeenstemde met de heersende wetgeving. Het Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketen (FAVV), dat dus een federale instelling is, heeft samengewerkt met de Vlaamse landbouworganisaties, het Agentschap voor Landbouw en Visserij en nog een aantal andere instanties om dat Veeportaal op te zetten.

Het lijkt me niet zo relevant wie die software heeft ontwikkeld. Ter zake moeten de gangbare regels worden gerespecteerd, zoals de regels met betrekking tot overheidsopdrachten en dergelijke. Dat dit systeem zou zijn gemaakt door een buitenlander die er niets van kent, baart u blijkbaar wat zorgen, maar ik ga ervan uit dat de regels werden gerespecteerd. Ik ben dus niet bij machte om te oordelen dat dit niet goed is, alleen al omdat het gaat over iemand die niet uit Vlaanderen komt. Ter zake onthoud ik me dus van elke commentaar. Het resultaat moet echter datgene zijn waarvoor de betrokkene was ingehuurd.

Er is dus overleg geweest om dat systeem op te zetten. Jammer genoeg zijn er problemen ontstaan, maar die zijn hopelijk tegen het einde van volgende week weggewerkt.

Dan was er de vraag over de bestraffing. Het Agentschap voor Landbouw en Visserij zal er natuurlijk rekening mee houden dat het Veeportaal niet heeft gewerkt. Het kan natuurlijk niet door de beugel dat mensen een straf opgelegd zouden krijgen, omdat ze door het niet werken van het Veeportaal niet konden voldoen aan bepaalde verplichtingen.

U hebt gelijk. De landbouw heeft al heel veel problemen, door de economische crisis. Het is hemelsgoed dat dit probleempje nog eens bij dat grote probleem komt. Dat moet zo snel mogelijk worden weggewerkt. Samen met u zal ik er alles aan doen opdat die timing voor het oplossen van dat probleem – dus het einde van de volgende week – zou worden gehaald.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de minister-president, ik ben tevreden met uw antwoord. Ik hoop dat ook de landbouwer en de veehouders er genoeg mee kunnen nemen. Ze zullen ons zeer dankbaar zijn als dat binnenkort is opgelost.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, ik wou een aanvullende vraag stellen bij de actuele vraag

van de heer Wymeersch, maar omdat die vraag wegvalt, stel ik ze nu.

Mijnheer de minister-president, wanneer zal de laatste schijf van de vervroegde uitbetalingen in het kader van het herstelplan voor de landbouw, worden uitbetaald?

Minister-president Kris Peeters: Op 30 april.

De heer Jos De Meyer: Dank u.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Caron tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over het uitblijven van een onroerend-erfgoeddecreet

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren, mijnheer de minister, ik ga het onroerend-erfgoedbeleid van deze legislatuur niet evalueren. Dat is niet de bedoeling van een actuele vraag.

Ik heb in de laatste twee weken via Mediargus vijftien dossiers gevonden van panden of gebouwen die voornamelijk met sloop bedreigd werden, waarvoor een vraag tot bescherming bestond en die op de inventaris stonden maar toch zouden verdwijnen. Er is beweging omtrent het onroerend erfgoed in Vlaanderen en dat is een goede zaak. Die bekommernis is fijn.

We moeten dat materialiseren en een wetgevend kader scheppen om het erfgoedbeleid te sturen. U hebt bij het begin van de legislatuur een nieuw Onroerend-erfgoeddecreet aangekondigd. Er is een kamerbrede meerderheid te vinden voor een geïntegreerd onroerend-erfgoedbeleid. Ik heb geen print mee van mijn actuele vraag om te citeren uit uw beleidsbrief of -nota, maar ieder jaar kwam het terug. Het werd een mantra. Waarom is de nood zo hoog? Ik heb hier ook een vraag gesteld over de implementatie van het Verdrag van Malta. Er is discussie geweest over slopingsvergunningen. Er is door het decreet Ruimtelijke Ordening een nieuwe regeling met betrekking tot het bindend advies et cetera. Monumenten, erfgoed en landschappen integreren, er zijn voldoende zinvolle doelstellingen. U hebt zo'n ontwerp van decreet voorbereid. Het middenveld heeft overleg gepleegd in een soort klankbordgroep. Er hebben teksten gecirculeerd.

Ik betreur dat die vijf jaar durende mantra niet resulteert in een ontwerp of voorontwerp van decreet op het onroerend

erfgoed. Er bestaat een kamerbrede noodzaak aan een geïntegreerd en vernieuwd erfgoedbeleid vastgelegd in een decreet.

Waarom is het ontwerp van decreet er niet gekomen? Kunnen we op dat spoor doorgaan? Is er al materiaal ontwikkeld? Kan dat materiaal worden gebruikt door de erfgoedsector? Misschien komt u zelf terug als minister van Onroerend Erfgoed, dan zal dat het geval zijn. Ik vind het jammer dat er geen ontwerp van decreet is gekomen.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik veronderstel dat u kunt beamen dat we in de afgelopen vijf jaar gewerkt hebben rond dat erfgoed. Het bewustzijn in Vlaanderen is ter zake enorm gestegen. De vernieuwende aanpak bracht in het begin nogal wat schokgolven teweeg. Denk maar aan het thematisch-typologisch klasseren. Denk maar aan het nieuwe instrumentarium via de ruimtelijke ordening met de erfgoedlandschappen en de ankerplaatsen. Denk maar aan het wegwerken van de wachtlijsten voor onderhoudspremies. Denk maar aan het volledig wegwerken van de wachtlijsten voor de restauratiepremies. We zijn bijna à jour. Denk maar aan de Open Monumentendag. Zeker de succesvolle Vlaamse Monumentenwedstrijd heeft ertoe geleid dat dat bewustzijn gegroeid is.

Al die gegevens werden gekristalliseerd in een voorbereidende fase van dit ontwerp van decreet. U weet dat we daarvoor een klankbordwerkgroep geïnstalleerd hadden die heel goed werk geleverd heeft. Dit heeft, zoals u weet, geleid tot een heel uitvoerige visietekst van 34 bladzijden met alle krachtlijnen van een nieuw decreet die op 7 november 2008 werd voorgelegd aan de Vlaamse Regering. Deze visietekst is ondertussen geïmplementeerd in een decretale tekst. Ik kan u alle krachtlijnen van het decreet geven, maar dat is wellicht niet nodig.

De tekst is klaar, maar er zijn nog een aantal pijnpunten. Ik geef er u één. U weet dat in het kader van het Verdrag van Malta met betrekking tot het archeologisch onderzoek, een heel kader werd gecreëerd voor het oprichten van een archeologisch fonds. We opteren er ook voor om dat gesolidariseerd te laten financieren. Daarover zijn op dit ogenblik nogal wat discussies bezig met de sector.

Ik had twee dingen kunnen doen. Ik had op de valreep, zoals nogal wat collega's doen, een voorstel van decreet kunnen laten indienen met daarin heel het huiswerk, maar ik heb geopteerd voor de tweede mogelijkheid: ik blijf consequent voortwerken aan een voorontwerp van decreet. Het zal nog voor de verkiezingen klaar zijn. Ik weet niet of het zinvol is om het nog aan deze regering voor te leggen. Alleszins is het mijn bedoeling om bij dat voorontwerp van decreet adviezen in te winnen binnen

de sector, 'quid' dat dit vrijblijvend is, zodat we tegen het begin van de volgende legislatuur kunnen beschikken over een meer dan gedragen tekst om het werk te finaliseren. Alleszins wil ik mijn opvolger besparen wat ik zelf heb meegemaakt met het decreet van 18 mei 1999, want dat is echt niet voor herhaling vatbaar.

De heer Bart Caron: Mijnheer de minister, ik dank u voor dit antwoord. Op die manier kan de tekst inderdaad een bouwsteen zijn voor de toekomst. Ik zou het waarderen indien u inderdaad advies vraagt aan het middenveld en de sector. U kunt de tekst misschien ook aan de geïnteresseerde leden van het Vlaams Parlement overmaken. Het is wellicht ook een bouwsteen voor de onderhandelingen over een nieuw regeerakkoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, er is een probleem ontstaan met de agenda, door de afwezigheid van de ministers die op de actuele vragen moeten antwoorden. Minister Vandenbroucke heeft laten weten dat hij onderweg is vanuit Leuven. Minister Anciaux werd gecontacteerd en hij is ook onderweg. We hebben ook minister Keulen al gebeld. Ze zijn hier evenwel nog niet en dus stel ik voor, zeer tot mijn spijt en mijn ongenoegen, om de vergadering te schorsen.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, met permissie gezegd, we hebben vanmorgen onze ochtendagenda aangepast aan de wensen van minister Vandenbroucke en van minister Crevits. Ondertussen is het bijna drie uur. De ochtendzitting was tot verwondering van wie hier deze ochtend aanwezig was, bijzonder snel afgelopen. Het is bijna drie uur, en ik meen dat het niet meer dan logisch is dat de ministers hier op tijd aanwezig zijn. Het is hun plicht. Ze weten immers dat ze op woensdagnamiddag naar het parlement moeten komen, dat ze hier aanwezig moeten zijn. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, ik vind dat mevrouw Dillen overschot van gelijk heeft. Het is niet de eerste keer dat minister Vandenbroucke dit doet. De campagne is blijkbaar begonnen. Vorige week was hij er ook al niet, en vandaag is hij opnieuw te laat. (*Rumoer*)

Ik vind dat een minister die het parlement respecteert, weet dat hij of zij vanaf twee uur beschikbaar moet zijn. Het zou het beste zijn indien minister Vandenbroucke

zijn onderwijsdecreten morgen vanaf tien uur behandelt en dat wij kunnen stemmen vanaf twee uur – and that's it! Ik zit hier, net als een aantal collega's, al sinds negen uur en ik heb eerlijk gezegd geen goesting meer om de hele tijd te wachten om minister Vandenbroucke! Hij was hier vorige week niet, en hij was hier veertien dagen geleden niet: er staat altijd wel iets op zijn agenda dat hij belangrijker acht dan het parlement! (*Applaus bij CD&V, het Vlaams Belang en de N-VA*)

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, ik ga het verleden niet verdedigen, maar op dit moment is een prestigieuze internationale conferentie bezig. (*Gelach*)

Het is een internationale conferentie waar 46 ministers van Onderwijs aanwezig zijn, en waarvan we geluk hebben dat ze nu in Leuven plaatsvindt, en niet in Parijs of Rome! Als deze conferentie in het buitenland had plaatsgevonden, dan werd de minister waarschijnlijk vervangen en dan zouden wij dat de logica zelf vinden. Het feit is dat de conferentie hier plaatsvindt en dat de minister toch bereid is om te komen en hoopt om hier aanwezig te kunnen zijn. (*Rumoer*)

Wij maken ook altijd een uitzondering als ministers deelnemen aan een vergadering van de Europese Commissie of de Europese Raad, ook als die in Brussel plaatsvindt.

De heer Carl Decaluwe: Het is altijd hetzelfde met minister Vandenbroucke, mijnheer Sannen.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Het voordeel van die grote conferenties, mijnheer Sannen, is dat je op voorhand weet wanneer ze plaatsvinden en je dus perfect aan het parlement en de leden van de commissie kunt melden wanneer er een conferentie plaatsvindt en wanneer je dus niet aanwezig zult kunnen zijn. Dit keer is er ons niets gemeld. Sterker nog: door de problemen binnen de meerderheid heeft men een aantal zaken niet tijdig kunnen agenderen. Vanmorgen stond er een ontwerp van Onderwijsdecreet geagendeerd. Ik heb vanmorgen, zoals velen onder ons, een trein vroeger genomen om hier tijdig aanwezig te kunnen zijn. Ik kan er nog begrip voor opbrengen dat het agendapunt verplaatst was naar deze middag, maar als na zo'n agendawijziging op vraag van de minister die minister nóg niet aanwezig is, bovendien zonder dat ons iets is gezegd, dan vind ik dat niet kunnen. Dat geeft geen blijk van respect voor het parlement. Integendeel. (*Applaus*)

De voorzitter: Ik moet wel opmerken, mijnheer Tavernier, dat minister Vandenbroucke gemeld heeft dat hij hier vanmorgen niet kon zijn. De agenda was dus al aangepast.

Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik was hier vanmorgen ook al om 9 uur. Uit respect voor het parlement is het evident dat afspraken worden nagekomen.

De heer Sannen heeft terecht opgemerkt dat het hier om een zeer belangrijke conferentie gaat. Ik stel dan ook voor dat de vergadering even wordt geschorst. Ik zal contact opnemen met minister Vandenbroucke om te bekijken hoe we dit kunnen aanpakken. Het respect voor het parlement is bij deze regering volledig.

De heer Carl Decaluwe: Laat ons die actuele vragen dan gewoon afvoeren. Er stond toch al zeker één getelefoneerde vraag tussen.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de minister-president, u was hier inderdaad vanochtend om 9 uur stipt aanwezig, wat wij geapprecieerd hebben. Maar we mogen niet vergeten dat het hier niet alleen over de afwezigheid van minister Vandenbroucke gaat. Ook minister Anciaux, minister Keulen, minister Crevits en minister Heeren zijn hier niet.

De voorzitter: Ze zijn op komst.

Mevrouw Marijke Dillen: Ze zijn op komst? Het is 15 uur, mevrouw de voorzitter. De plenaire zitting begint om 14 uur. Uit respect voor degenen die hier aanwezig zijn, mag de regering ook het respect hebben om hier tijdig aanwezig te zijn.

De heer Ludo Sannen: Ik wil wel nog opmerken dat ik blij ben dat er na de Verklaring van Bologna een Verklaring van Leuven zal komen. Dat is belangrijk voor de uitstraling van het hoger onderwijs in Vlaanderen.

De heer Jef Tavernier: Ik wil de collega's, en in het bijzonder de heer Sannen, erop wijzen dat vanochtend het actieplan over tabak, alcohol en drugs, ingediend door mevrouw Heeren, Vlaams minister van Welzijn en Volksgezondheid, hier is behandeld zonder dat de minister aanwezig was, en dus ook zonder bespreking. Als jullie zo'n actieplan onbelangrijk vinden, dan is dat jullie verantwoordelijkheid.

De voorzitter: Dames en heren, ik stel voor om de vergadering enkele minuten te schorsen.

– *De vergadering wordt geschorst om 14.51 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 14.58 uur.*

ACTUELE VRAAG van de heer Christian Van Eyken tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de aangekondigde acties van gemeentebesturen in Vlaams-Brabant bij de komende verkiezingen tegen het uitblijven van de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de niet-splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde heeft al veel problemen verwekt en veel discussies doen oplaaien. Vorige keer was er een boycotactie van burgemeesters, die geen oproepingsbrieven verstuurd voor de federale verkiezingen. Deze keer is het anders. Sommige gemeenten zeggen dat ze het niet volledig zullen boycotten.

Het gemeentebestuur van Affligem zal eventuele Franstalige affiches overplakken. In Ternat sluit het bestuur bij de oproepingsbrief een pamflet bij. Het verstuurt een politieke boodschap samen met de oproepingsbrief. Andere gemeenten zetten geen aanplakborden: Merchtem, Beersel en Kapelle-op-den-Bos. Ik denk dat daartoe geen wettelijke verplichting bestaat.

Mijnheer de minister, u zorgt toch dat alles goed verloopt. Drie burgemeesters die Franstalige oproepingsbrieven hebben verstuurd naar de Franstaligen in hun gemeente, benoemt u niet. U zegt dat u niets kunt ondernemen tegen de burgemeesters die boycotten. Ik vraag me af wat het verschil is tussen de twee. In het geval van Ternat en Affligem vind ik dat het bestuur, dat onpartijdig zou moeten blijven in een verkiezingsstrijd, enige partijdigheid zal hebben. Ik vraag me af wat u zult doen om dat in orde te brengen.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Op de eerste plaats – dat moet ik in dit halfroond heel vaak herhalen – is de organisatie van de verkiezingen voor het Vlaams Parlement en voor het Europese Parlement, net zoals die voor Kamer en Senaat, een verantwoordelijkheid van de federale minister van Binnenlandse Zaken. Ik ben verantwoordelijk voor de organisatie van de gemeente- en provincieraadsverkiezingen. Ik neem daarvoor mijn verantwoordelijkheid. Dat heb ik gedaan in 2006, maar nu is de federale regering aan zet.

Wat de gemeentelijke aanplakborden in Affligem betreft: geen enkel gemeentebestuur is verplicht om aanplakborden te plaatsen. Maar als je ze plaatst, mag je geen politiek van twee maten en gewichten voeren. Alle partijen die deelnemen aan de verkiezingen hebben dan een rechtmatige plaats. Als je daar moeilijkheden mee hebt of dat niet zomaar verteerd krijgt, kun

je best geen aanplakborden plaatsen. Als er staan, heeft iedereen recht op zijn plaats.

Er is daarover in Affligem geen enkele formele beslissing genomen, noch in de gemeenteraad, noch in het schepencollege. Als er een partij zich in de praktijk door wat u omschrijft tekortgedaan voelt, kan die altijd naar de rechter stappen om daar haar gelijk te halen. Een vonnis moet altijd worden uitgevoerd en de rechtstaat moet altijd worden gewaarborgd.

Ook dit is heel duidelijk: verkiezingspropaganda is niet onderhevig aan de bestuurstaalwetgeving. Ik heb mijn administratie, die hierin heel erg beslagen is, daarover nog eens geconsulteerd. Politieke en democratische rechten zijn universeel en moeten altijd worden gewaarborgd.

U verwijst naar de zogenaamde boycotacties van de burgemeesters naar aanleiding van de verkiezingen van 2007. Het is belangrijk, zowel toen als nu, dat de mensen kunnen stemmen. De kiezer moet altijd zijn stem kunnen uitbrengen. Zowel toen als nu is het de taak van de gouverneur om de verkiezingen op het terrein te organiseren. Als een burgemeester de gouverneur daarbij dwarsboomt, dan beleven ze hun beste dag niet. Iedereen moet zijn stem kunnen uitbrengen.

De burgemeesters hebben natuurlijk een belangrijk arrest van het Grondwettelijk Hof aan hun kant. Uw drie Franstalige vrienden gaan manifest tegen twee arresten van de Raad van State in. Daarin staat onder meer dat wanneer verkiezingen door de federale autoriteiten worden georganiseerd, ook de omzendbrief-Peeters van toepassing is. De Franstaligen in Vlaanderen hebben dat altijd betwist. De Raad van State, ons hoogste rechtscollege, zegt dat dit wel het geval is. U vraagt naar het verschil. Wel, er is een manifest verschil.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. Wat Affligem en Ternat betreft, heb ik uw antwoord goed begrepen. Ik heb begrepen dat u dat niet goedkeurt. U zegt dat een bestuur dat zoiets onderneemt, zijn boekje te buiten gaat. De democratie vereist immers dat alle partijen op de aanplakborden – als die er zijn – hun affiches kunnen aanbrenge. De gemeentebesturen mogen daarin niet tussenbeide komen. Ik hoop dat dit bij een aankondiging blijft en dat dit in Affligem niet in daden wordt omgezet. In Ternat is het kwaad al geschied. Daar zou de mogelijkheid bestaan om samen met de oproepingsbrieven een pamflet te versturen. Ik betwijfel of dat wettelijk is. Ik heb u ook duidelijk horen zeggen dat de taalwetgeving niet van toepassing is op alle verkiezingsdrukwerk.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Het is ontroerend te horen hoe u hier de rechtsstaat verdedigt. U bent zelf

burgemeester van Linkebeek geweest. Gedurende jaren hebt u in die hoedanigheid de toepassing van Vlaamse decreten constant gesaboteerd. Tot zover uw verdediging van de rechtsstaat. Uw kompanen hebben het arrest van de Raad van State over de omzendbrief altijd betwist. Vlaanderen heeft een omzendbrief uitgevaardigd, waarop de Franstaligen, zoals het hoort, naar de Raad van State zijn gestapt. De Raad van State heeft Vlaanderen gelijk gegeven, waarop de Franstaligen zeggen dat het arrest van een Vlaamse kamer van de Raad van State komt en dat ze bijgevolg dat arrest niet respecteren. Plots is de Raad van State geen unitaire Belgische instelling meer, en is ze blijkbaar al gefederaliseerd. Ik zou zeggen: was het maar waar!

Mijnheer Van Eyken, van twee zaken een: ofwel respecteert u de rechtstaat, ofwel doet u dat niet. U en uw partij doen het eerste nooit. Gaat u beweren dat gemeentebesturen van Brusselse gemeenten waar het FDF aan de macht is nooit gemeentepersoneel hebben laten uitrukken om affiches te overplakken? (*De heer Van Eyken schudt het hoofd*)

Toch wel. Dat gebeurde, om alles te boycotten wat er eventueel te boycotten viel. Maar dat is blijkbaar geen probleem. De burgemeesters bevinden zich in de ongrondwettelijkheid om de Europese verkiezingen te organiseren naar analogie met wat het arrest van het Grondwettelijk Hof over de Kamerverkiezingen heeft voorgeschreven. Maak u geen zorgen, mijnheer Van Eyken: als het echt niet mag dat gemeentebesturen van Affligem en Ternat Franstalige affiches overplakken, dan zullen wij dat wel doen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer Van Eyken, u bent bezorgd over iets waar de Vlaamse partijen zich absoluut geen zorgen over moeten maken: over het voeren van propaganda in een ander gewest. De Vlaamse partijen kunnen geen kandidaten voordragen in Wallonië. Zij hoeven daar dus geen propaganda te voeren. Die toestand van ongelijkheid is door het Grondwettelijk Hof vastgesteld.

Het is aandoenlijk u te horen schermen met rechten en democratie. Weet u wat democratie betekent, mijnheer Van Eyken, voor de FDF-burgemeesters in de Vlaamse Rand? Dat betekent bijvoorbeeld de politie afsturen op gordelaars die met een leeuwenvlag door hun gemeente lopen. Dat is het uitschrijven van een gemeentelijke administratieve sanctie aan mensen die komen manifesteren in die gemeenten, met andere woorden het monddood maken van manifestanten. Democratie voor die FDF-burgemeesters is het herhaaldelijk en doelbewust niet toepassen van democratisch gestemde wetten en decreten, het niet toepassen van omzendbrieven die door de Raad van State zijn gevalideerd. Dat is democratie in hun ogen.

Weet u wat democratie is, mijnheer Van Eyken? Dat is een FDF'er die in de Vlaamse Rand verkozen is als Vlaams parlements lid en die hier voluit zijn werk kan doen, die met het nodige respect behandeld wordt en vrijuit kan spreken. En zo hoort het ook. Het is een keer andersom geweest. Weet u nog dat er door het spel van de democratie ooit een Vlaming verkozen is geweest in de Waalse Gewestraad? Die verkozenen is manu militari door de militaire politie buitengezet. Dat is democratie volgens u, mijnheer Van Eyken. U bent wel de laatste om hier lessen in democratie te geven. *(Applaus bij de N-VA en het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mijnheer Van Eyken, u bent een moedig man. U komt in het Nederlands uw standpunt verdedigen. Dat kan hier.

Mijnheer Van Eyken, de anomalie dat Brussel-Halle-Vilvoorde nog steeds als één kiesarrondissement functioneert, bestaat erin dat daar bij het vastleggen van de gewestgrenzen en van de taalgemeenschappen in ons land geen rekening mee gehouden is. Een aantal Vlaams-Brabantse burgemeesters tekenen namens hun bevolking verzet aan tegen een verre gaande verfransing van hun Vlaams grondgebied. Zij komen op voor hun eigen bevolking. Dat kan niemand hen kwalijk nemen. Het is zelfs zo dat in een democratie stappen van burgerlijke ongehoorzaamheid de eerste stappen zijn om binnen de rechtstaat dingen ten goede te veranderen. Na de uitspraak van het Grondwettelijk Hof zijn zij eens te meer gelegitimeerd om op federaal niveau de splitsing van B-H-V door te voeren. In afwachting vindt u geen meerderheid in dit Vlaams Parlement. Wij steunen minister Keulen om op te treden tegen burgemeesters die de legitieme, rechtvaardige belangen van hun bevolking blijven verdedigen, ook in de toekomst.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Van Eyken, eerlijk is eerlijk. Alle lijsten die deelnemen aan de verkiezingen hebben op de gemeentelijke aanplakborden hun rechtmatige plaats en moeten hun aandeel in de ruimte krijgen. Wat Affligem betreft, is er geen formele beslissing. Het toezicht is dus niet gevat. Men kan altijd naar de rechter stappen indien men meent schade te lijden of onrechtvaardig behandeld te worden.

De arresten van een Vlaamse kamer van de Raad van State gelden voor alle Belgen, dus ook voor Franstaligen in Vlaanderen en moeten dus onverkort worden toegepast. Het is een basisbeginsel van de rechtstaat dat men respect heeft voor vonnissen en arresten van onafhankelijke rechters zoals de Raad van State.

De heer Christian Van Eyken: Men zegt dat dergelijke problemen zich enkel in Vlaanderen voordoen en dat er enkel Franstalige lijsten zijn in Vlaanderen, met name in Brussel-Halle-Vilvoorde. Als ik me goed herinner, is op

een bepaald moment ook een Vlaamse lijst ingediend in Wallonië. Die mensen hebben toen niet de nodige stemmen gehaald.

Collega, ik heb geluisterd toen u aan het woord was.

Ik hoop dat de verkiezingen op een deftige manier kunnen verlopen, ook in Affligem en in Ternat.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE

Beroep op de agenda

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft mevrouw Dillen bij motie van orde het woord gevraagd.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, ik ben zo vrij bij u aan te dringen om de heer Wymeersch toch nog de kans te geven zijn vraag te stellen. Ik heb u daarstraks toegelicht dat die niet kon doorgaan omdat de heer Wymeersch hier iets later was. Ik heb aan minister-president Peeters gevraagd of hij bereid was om toch nog op de vraag te antwoorden. Hij is zo vriendelijk om daarop in te gaan. Ik dring er dan ook bij u op aan hem de kans te geven zijn vraag te stellen. Ofwel antwoordt u daar negatief op, maar dan moet u consequent zijn. Dan mogen minister Vandenbroucke en minister Anciaux, die nog niet is aangekomen, ook vertrekken. Ofwel moet de heer Wymeersch de kans krijgen om zijn vraag te stellen. De heer Wymeersch was te laat. Dat kan iedereen overkomen. Ik ben blij dat minister-president Peeters bereid is te antwoorden. Ik hoop dan ook dat u die vraag alsnog toelaat.

De voorzitter: Mevrouw Dillen, ik vind het niet helemaal correct wat u doet. U weet dat ik het daar in principe niet mee eens ben. Een aantal collega's die daarnet aanwezig waren, hadden zich misschien willen aansluiten bij de vraag. Ik zie echter dat verscheidene collega's geneigd zijn om op uw voorstel in te gaan. Ik zal ze dan toch agenderen.

Mevrouw Marijke Dillen: Ik dank u daar oprecht voor. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, minister Vandenbroucke moet terug naar Leuven.

De voorzitter: Mijnheer de minister-president, we maken nu toch wel een heel moeilijk vragenuurtje mee.

Minister-president Kris Peeters: Daarom is er ook een voorzitter om de zaak in goede banen te leiden.

De voorzitter: Mijnheer de minister-president, mag ik u erop wijzen dat we de afgelopen weken al herhaaldelijk situaties hebben meegemaakt dat we de vergadering hebben moeten schorsen omdat er geen ministers aanwezig waren en dat we de agenda op het laatste moment hebben moeten veranderen. Op die manier betoont men toch geen respect voor het Vlaams Parlement!

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Frans Wymeersch tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over mogelijke bijkomende maatregelen van de Vlaamse Regering tegen de crisis in de landbouwsector na de recente EU-landbouwraad

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president ik dank u voor het feit dat u me alsnog toelaat mijn vraag te stellen.

Mijnheer de minister-president, het zal u waarschijnlijk niet moeilijk vallen om te antwoorden. Het is immers niet de eerste keer dat we vragen stellen over dit thema. Als ik me goed herinner, was het op 7 april dat u in de pers hebt verklaard dat het, gelet op de precaire toestand van de landbouwers in Vlaanderen, hoog tijd wordt dat de Europese Commissie eens nagels met koppen zou slaan. U zou ook zelf met de vuist op tafel kloppen.

Wat hebben we nu gemerkt? De Europese Landbouwraad is achter de rug. Of u op tafel hebt geklopt, dat weet ik niet. Ik zie hier meer een beleefde leerling die de vinger opsteekt en het woord vraagt. U bent in alle geval met een kluitje in het riet gestuurd. De Europese Commissie heeft u nul op het rekest gegeven bij uw vraag om de mogelijkheid te bieden de Vlaamse landbouw sterk te ondersteunen. Ik heb begrepen dat er ook andere lidstaten zijn die voor misschien andere facetten van de landbouw steunmaatregelen hebben gevraagd. Ook zij zijn van een kale reis teruggekomen.

U verklaart in de pers dat het tijd wordt dat Europa nagels met koppen slaat. Naar buiten uit – ik maak er een beetje een karikatuur van – huurt u een bepaalde drukingsgroep in als verkiezingsinstrument om uw eisen of verlangens te ondersteunen. Die laat dat ook welwillend toe. Het resultaat op het terrein is hetzelfde. De Vlaamse minister van Landbouw heeft in Europa niets kunnen

verkrijgen om op het Vlaamse niveau iets te doen voor de Vlaamse landbouwsector.

Voor mijn tweede vaststelling kom ik terug op mijn vraag van enkele weken geleden. U hebt nog altijd de mogelijkheden binnen de enveloppe van de health check om structurele maatregelen te nemen en u blijft dat pertinent niet doen. Onze vraag luidt dan ook welke houding u aanneemt en wat u precies aan de Europese Commissie hebt gevraagd. Wat was het antwoord daarop?

Voorts hebt u uitspraken gedaan over een vervroegde uitkering van premies, over overbruggingskredieten en zo meer. Dat zijn geen structurele maatregelen. Op de premies hebben de landbouwers in ieder geval recht, en overbruggingskredieten moeten worden terugbetaald. Voorziet u in de mogelijkheid om tegen Europa te zeggen dat we zelf maatregelen zullen nemen? Wat bent u nog van plan om nog dit jaar structureel tegemoet te komen aan de verlangens en noden van de Vlaamse landbouwers?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, het is juist dat er vorige week op de Europese landbouwraad zoals aangekondigd drie expliciete vragen zijn gesteld: ten eerste, een vraag om de toeslagrechten vervroegd te betalen; ten tweede, een vraag naar marktondersteuning in de zuivelsector; en ten derde, een vraag naar maatregelen met betrekking tot de varkenshouderij. Deze vragen zijn uitdrukkelijk gesteld en werden door ons geïnitieerd. Zoals aangekondigd hebben we gevraagd dat de Europese Commissie, gelet op de ernst van de situatie, stappen zou ondernemen.

Ik betreur met u dat men dat niet heeft gedaan. Maar het gaat niet alleen om de Europese Commissie. Het Verenigd Koninkrijk en Denemarken stellen bijvoorbeeld dat ze tegenstander zijn van het feit dat men voor de varkenshouderij maatregelen zou treffen. Wat de zuivel betreft, zeggen de Nederlanders dan weer dat er geen maatregelen noodzakelijk zijn. Op de vergadering in de Commissie is gesteld dat deze punten er op de langere termijn niet slecht uitzien en dat voorzichtigheid geboden is.

Ik betreur dat met u, maar het is nu eenmaal niet zo dat als een minister van Landbouw bepaalde punten opeist, en andere ministers en de Commissie gaan daarmee niet akkoord, dat er plots geen democratische principes meer gelden. We hebben alles gedaan, en we zullen dat blijven doen, om het Europese niveau ervan te overtuigen maatregelen te nemen. Tot de laatste snik zullen we dat blijven proberen omdat ik ervan overtuigd ben dat de situatie ernstig is en dat er Europese maatregelen moeten komen, zeker op het vlak van de varkenshouderij.

Ten tweede heb ik deze week nog met de landbouworganisaties rond de tafel gezeten. Het is bijna iedere week

dat ik met de ene of andere organisatie rond de tafel zit om de situatie te bespreken en te vragen wat nog kan gebeuren. U hebt zelf een tijdje geleden nog gezegd dat de waarborgen en de overbruggingskredieten een goede maatregel waren. Wij zijn nu de laatste hand aan het leggen aan het concretiseren van de overbruggingskredieten. Wij onderhouden een nauw contact met de organisaties en ik volg tot de laatste dag op wat we kunnen doen. In afspraak met de landbouworganisaties zullen we dat ook doen.

Het is niet juist, mijnheer Wymeersch, dat we niets extra ondernemen of dat we geen maatregelen nemen, zeker als ik het vergelijk met de gewone ondernemingen. We betalen bijvoorbeeld vervroegd 20 miljoen euro uit en ik refereer hier even aan de vraag van de heer Jos De Meyer. We ondernemen wel degelijk bijkomende acties. Dat is allemaal in het belang van de landbouwsector, die het zeker moeilijk heeft. Dat is allemaal goed afgesproken met de landbouworganisaties. Ik zal dat blijven doen en u zult mij waarschijnlijk daarover blijven ondervragen, al komt dit parlement na morgen niet meer samen.

De heer Frans Wymeersch: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik blijf hetzelfde vragen en u blijft hetzelfde antwoorden. Het komt altijd op hetzelfde neer. Structureel kunt u niets doen, zegt u. Ofwel doet u het niet, want u laat in het midden of u het kunt of niet. Volgens ons kunt u het wel. U zegt inspanningen te leveren zoals het vervroegd uitbetalen van premies. Maar dat betekent dat men wel recht had op deze premies. Dat betekent geen extra financiële inspanning. Voor overbruggingskredieten zijn wij geen vragende partij. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Het gemiddeld individueel landbouwbedrijf is geen vragende partij. Op het einde van de rit moet een overbruggingskrediet immers altijd worden terugbetaald. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Ik heb het over de individuele bedrijfsleiders.

Er zijn geen waarborgen. De Vlaamse Regering kan of wil niet in een structureel financieel vangnet voorzien. Er wordt steeds naar de Europese Commissie verwezen. Ik grijp hier even terug naar het interview met de minister-president van 7 april 2009. Gevraagd naar zijn grote verwezenlijkingen als minister van Landbouw verklaart hij trots te zijn op het Mestdecreet, dat hij in feite als minister van Leefmilieu mede dankzij onze steun vanuit de oppositie heeft kunnen realiseren, en op de bijkomende enveloppe van 50 miljoen euro voor het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds. Dat is het. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

De andere maatregelen zijn volgens de minister-president minder belangrijk. Dat klopt. Indien een vermeerdering met 50 miljoen euro al een van de grote meubelstukken van zijn verwezenlijkingen vormt, stel ik

me vragen bij de rest van de genomen maatregelen. Hij heeft voor onze landbouw in feite niet veel gerealiseerd. Hij kan onder de Europese paraplu schuilen. Het is altijd de fout van anderen. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

De minister-president, bevoegd voor het landbouwbeleid, gaat samen met de Boerenbond affiches plakken. In het Vlaams Parlement slaagt hij er echter niet in decretale, structurele maatregelen te nemen. Ik heb een slogan voor hem. Ik raad hem aan deze slogan tijdens zijn verkiezingscampagne te gebruiken. 'Kris Peeters: veel beloven en weinig geven, doet boer en tuinder in armoede leven'. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mevrouw de voorzitter, ik stel vast dat de verkiezingscampagnes ook hier zijn begonnen. De heer Wymeersch is het harde werk in de commissie blijkbaar heel snel vergeten. Er zijn nochtans heel wat acties met betrekking tot de rechtszekerheid en de effectiviteit van onze land- en tuinbouwsector ondernomen. De minister-president heeft terecht verklaard dat we op het niveau van de Europese Commissie moeten blijven aankaarten dat onze land- en tuinbouwsector momenteel een heel moeilijke periode doormaakt. Ik betreur dat hier vanuit Europa niet dieper op wordt ingegaan. Ik zou dan ook willen vragen hier tijdens de komende maanden de nodige aandacht aan te blijven besteden. Eventueel moeten contacten met andere landen worden gelegd om dit standpunt bij de Europese Commissie scherper te stellen.

De vraag is wat we op korte termijn kunnen doen. Heel wat bedrijven bevinden zich in een kritieke situatie. Ze moeten een moeilijke periode overbruggen. De sector heeft een relanceplan voorgesteld. Ik heb vernomen dat de minister-president wekelijks met vertegenwoordigers van de sector vergadert. Het Vlaams Parlement valt binnenkort stil. Ik hoop dat dit overleg nauw zal worden opgevolgd. We moeten nagaan op welke manier we op korte termijn maatregelen kunnen nemen om de bedrijven te helpen deze periode te overbruggen. Ik vraag me dan ook af of een aantal in het kader van het relanceplan voorgestelde maatregelen alsnog zullen worden afgetoetst.

Minister-president Kris Peeters: Ik kan hier vrij kort op antwoorden. Ik onderhandel met de landbouworganisaties, die mijn werk op een heel andere manier dan de heer Wymeersch appreciëren. Ik vermoed dat zijn standpunt met de nakende verkiezingen te maken heeft. Ik stel voor dat we de landbouwers zelf laten beslissen hoe ze naar dit beleid willen kijken. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

De heer Frans Wymeersch: Ik dank de minister-president voor zijn antwoord. Ik stel me wel nog een

vraag. Plakt de minister-president de affiches van de Boerenbond of plakt de Boerenbond de affiches van de minister-president? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Minister-president Kris Peeters: Het Algemeen Boeren-syndicaat (ABS) zal daar ook over oordelen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Hans Schoofs tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het stimuleren van de deelname van Vlaamse studenten aan Erasmus-uitwisselingsprogramma's om buitenlandse studie-ervaring op te doen

ACTUELE VRAAG van de heer Ludo Sannen tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de krachtlijnen van de verklaring van Leuven tot besluit van de ministeriële conferentie in opvolging van de Bolognaverklaring en de Vlaamse prioriteiten ter zake

De voorzitter: De heer Schoofs heeft het woord.

De heer Hans Schoofs: Mevrouw de voorzitter, eerder deze week heeft in Leuven de Bolognaconferentie plaatsgevonden. Dit heeft de minister er blijkbaar toe aangezet in de pers een verklaring over de deelname van studenten van het hoger onderwijs aan buitenlandse uitwisselingsprojecten af te leggen.

Tot nu toe namen ongeveer een op vijf studenten deel aan dergelijke projecten. Dat is een gunstige evolutie ten opzichte van het verleden. Ik ben het met u eens dat onze studenten zich in de toekomst wellicht meer zullen moeten openstellen voor uitwisselingsprojecten, om zich te wapenen tegen de internationalisering van ons onderwijs en om een brede talenkennis op te doen.

Uw verklaringen hierover zijn inhoudelijk wel gegrond. Open Vld heeft altijd al gepleit voor meer talenkennis en voor het doceren in vreemde talen in het hoger onderwijs en in de universiteiten.

Mijnheer de minister, als u dit aankondigt – misschien een beetje out of the blue – dan moet het ook afgetoetst worden, want er hangt ook een kostenplaatje aan. Deze week nog hebben studenten betoogd tegen de commercialisering van het hoger en universitair onderwijs. Het kostenplaatje voor studenten – in een sociaal Europa – is toch wel een serieuze meerkost. Aan dergelijke uitwisselingen zijn kosten verbonden. Men krijgt voor een

Erasmusproject 200 euro, wat nauwelijks voldoende is voor een kot en om te voorzien in de kosten.

Volgens mij moet het een principe zijn van 'gelijk oversteken'. Als wij in Vlaanderen zo'n aankondiging doen, dan zou ik toch veronderstellen dat er heel wat overleg is gepleegd met andere landen en dat de landen waarmee we willen uitwisselen, ook de bereidheid hebben om proportioneel evenveel studenten naar Vlaanderen te sturen.

Ik weet niet of het een prioriteit was op deze conferentie, maar deze aankondiging komt nauwelijks een maand voor het einde van deze legislatuur. Mijnheer de minister, hebt u dit probleem ook al aangekaart binnen de Vlaamse Regering? Is er budgettaire ruimte voor? Ik veronderstel van niet. Er zijn verkiezingen op 7 juni. Is dit geen voorafname op het beleid van een volgende minister? Ik hoor de minister graag zeggen dat hij zichzelf graag zou opvolgen, maar ik denk dat we toch even de kiezer aan het woord mogen laten. Dit is toch wel een straffe uitspraak die budget vraagt, ook in de volgende legislatuur.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de voorbije dagen was er de opvolgingsconferentie van Bologna. Ze loopt trouwens vandaag in Louvain-la-Neuve.

Voor de Bolognaverklaring was er nog een verklaring van de Sorbonne. Op basis van de Sorbonneverklaring is de Bolognaverklaring tot stand gekomen. Die Bolognaverklaring van tien jaar geleden was vooral een verklaring van instellingen. Het was ook een verklaring van de basis naar de top. Het was in Bologna dat de toenmalige ministers van Onderwijs zich hebben aangesloten bij wat de instellingen voorstelden. De Bolognaverklaring ging vooral over structuren, over kwaliteit, over wetenschappelijk onderzoek en over uitwisseling van studenten, waar daarnet naar werd verwezen.

Tien jaar geleden, net voor de vorige Vlaamse verkiezingen, is de Bolognaverklaring goedgekeurd. Dat was ook een voorafname op de verkiezingen, een grote voorafname zelfs. Het siert dan ook de vorige minister van Onderwijs, mevrouw Vanderpoorten, die dit snel en consequent heeft proberen vorm te geven in het onderwijsbeleid in Vlaanderen.

Op die manier spelen we ook een voortrekkersrol in Europa. Dankzij de vorige minister van Onderwijs spreken we over associaties, over bachelor en master en over de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie die de kwaliteit moet bewaken. Nu is er een nieuw financieringssysteem en credits en flexibiliteit. Dat zijn allemaal opvolgingen en grondige wijzigingen van een

verklaring die tien jaar geleden vanuit de basis is geformuleerd en door de toenmalige ministers van Onderwijs werd bekrachtigd.

Mijnheer de minister, vandaag hebben we een opvolgingsconferentie, met ondertussen al 46 landen. Ik kijk uit naar de Verklaring van Leuven. Ik merk dat de conferentie verder reikt en over meer dingen gaat en misschien ook grotere ambities heeft dan wat tien jaar geleden geformuleerd werd.

De heer Schoofs heeft al gewezen op een tekort bij ons inzake uitwisseling en internationalisering. Internationaal opleidingen volgen, gebeurt nog onvoldoende. Ik denk dat we daar een tandje bij moeten steken.

In de marge van deze conferentie is, ten voordele van de studenten, tussen Vlaanderen en Nederland een akkoord geformuleerd over de automatische erkenning van diploma's. Dat is een belangrijke stap vooruit. Ook hier spelen Vlaanderen en Nederland weer een voortrekkersrol.

Mijnheer de minister, de toekomst is misschien niet zo interessant voor ons. Ik heb een beetje schrik. In Vlaanderen hebben we een voortrekkersrol gespeeld in structuren en vormgeving, maar we spelen in Vlaanderen op dit moment ook een voortrekkersrol in het kader van sociale voorzieningen, studietoelagen en studiefinanciering. De initiële masters, bijvoorbeeld, worden bij ons normaal gesproken gefinancierd door de overheid. Dat is niet zo vanzelfsprekend in de rest van Europa.

Mijnheer de minister, zal de sociale dimensie, die u samen met de Benelux-ministers naar voren schuift, die de Europese Commissie naar voren schuift en die het Tsjechische voorzitterschap naar voren schuift, worden ingevuld zoals Vlaanderen die invult? Ik heb een beetje angst dat de minima die naar voren worden geschoven een doorsnee zijn van Europa. Het creëren van studieleningen is voor veel landen al een sociale dimensie, maar wij hebben studietoelagen en hebben nooit gekozen voor studieleningen. Dat is een concreet voorbeeld van hoe dergelijke internationalisering, als we die niet bewaken, de sociale dimensie van ons hoger onderwijs zou kunnen ondergraven.

Op welke manier hebt u de sociale dimensie in de nieuwe Verklaring van Leuven kunnen inbrengen?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, op dit ogenblik wordt in Louvain-la-Neuve op een plechtige wijze een internationale conferentie afgerond, waar Vlaanderen en de Franse Gemeenschap zich tegenover 60 landen van over de hele wereld op hun allerbest tonen.

Ik zou van de gelegenheid gebruik willen maken om van hieruit de Katholieke Universiteit Leuven en de UCL te

danken en te feliciteren voor de bijzonder goede wijze waarop deze internationale conferentie georganiseerd werd en op dit ogenblik afgerond wordt.

Dit was de belangrijkste internationale onderwijsconferentie sinds 1999. Tien jaar na Bologna onderzoeken we of we samen in staat zijn – om te beginnen met de 46 lidstaten van Bologna en vervolgens met een reeks andere landen zoals Brazilië, Japan en China die we daarbij willen betrekken – opnieuw een ambitieuze, sociale agenda te formuleren voor ons hoger onderwijs. Dat was de inzet. Ik denk dat het bijzonder mooi is dat Vlaanderen gastheer kon zijn van dergelijke conferentie.

Ik begrijp dat er een beetje ongemak was, omdat de volgorde van de vragen moest worden veranderd, waarvoor mijn excuses. Maar ik hoop dat in de 59 andere parlementen er toch vooral een discussie zal zijn over de inhoud van de Verklaring van Leuven, veeleer dan over de volgorde van de vragen.

Ik kom nu bij de inhoud. De heer Schoofs maakt zich zorgen over het feit dat ik 'out of the blue' iets zou formuleren dat te maken heeft met de verkiezingscampagne. Mijnheer Schoofs, we hebben twee jaar intense discussie gehad met de 45 andere partnerlanden van Bologna over de vraag of we voor onszelf en de anderen – want we moeten dat samen doen – een meer ambitieuze doelstelling zouden kunnen formuleren inzake internationale uitwisseling van studenten.

De inzet is wat mij betreft dat studie-ervaring opdoen in het buitenland niet het privilege mag zijn van een kleine minderheid, maar dat velen daarvan moeten kunnen genieten. Dat is immers ongelooflijk belangrijk voor jonge mensen: voor hun talenkennis, voor de breedte waarmee ze kijken naar hun eigen vakgebied, voor hun kritische zin. Daarom heb ik zeer hard gelobbyd, gelukkig met een aantal collega's en gelukkig ook samen met de studenten, om in de Verklaring van Leuven in te schrijven dat tegen 2020 minstens een op vijf van de studenten die een diploma verwerven in de Europese hogeronderwijsruimte, een stukje studie moeten hebben gelopen of een ervaring hebben opgedaan in het buitenland. Dat is zo verrijkend dat je dat niet mag beperken tot de happy few.

Dat brengt inderdaad wat mee. We hebben in de Verklaring van Leuven een aantal aanduidingen gegeven van wat het betekent voor de mentaliteit en de organisatie van de universiteiten en de hogescholen zelf. Ook de professoren en docenten moeten meer over de grenzen gaan. Ze moeten buitenlandse universiteiten beter leren kennen om te weten welke nuttige ervaring hun studenten kunnen gaan opdoen, zodat ze studenten ook beter kunnen ondersteunen. Ik zie mevrouw Poleyn, die hetzelfde pleidooi houdt, knikken. Dat is de inzet: zowel studenten als docenten en professoren moeten mobieler zijn en meer over de grens gaan.

Dat betekent onder meer dat we ook verder moeten werken aan het correct werken met studiepunten en diploma-supplementen om duidelijk te maken wat iemand is gaan leren in het buitenland. Het betekent ook dat je een financiële inspanning moet doen. We hebben de voorbije twee jaar initiatieven genomen, eerste stappen, waarbij we de beurzen voor Erasmusstudenten hebben verbeterd. Ere wie ere toekomt: minister Bourgeois, die nu geen lid meer is van de regering, heeft dat mee geïnitieerd. We hebben ervoor gezorgd dat waar enkele jaren geleden de gemiddelde beurs voor een Erasmusstudent zowat 160 euro was, die vandaag meer dan 200 euro bedraagt. Het is iets minder voor studenten die het financieel niet zo moeilijk hebben, meer voor studenten die het financieel moeilijker hebben. Die budgetten zullen moeten groeien.

Dat brengt me bij het volgende punt. De Verklaring van Leuven, mijnheer Schoofs, is geen onderdeel van mijn verkiezingscampagne. We zijn daar al twee jaar over aan het onderhandelen met talloze andere landen die niet bijzonder geïnteresseerd zijn in de Vlaamse verkiezingen. Ik heb net aan een Britse krant uitgelegd hoe we dat verhaal van mobiliteit precies zien. Ik heb in Groot-Brittannië niet zoveel kiezers, u ook niet. U moet zich daar dus geen zorgen over maken. Het gaat over engagementen die wat mij betreft op de onderhandelingstafel zullen liggen van de volgende Vlaamse Regering als de kiezer dat mogelijk maakt. Ik breng die Verklaring van Leuven mee en leg die voor op de onderhandelingstafel. Ik hoop dat alle politici dat zullen doen.

In de Verklaring van Leuven zitten inderdaad belangrijke engagementen die de regering ter harte moet nemen. Er staat uitdrukkelijk in dat overheden meer publiek geld moeten investeren in hoger onderwijs als ze willen dat de kwaliteit daarvan overall toeneemt en als ze willen dat de poorten breder worden opengezet voor alle jonge mensen die het talent daarvoor hebben en de inspanning willen doen. We zeggen letterlijk in de Verklaring van Leuven dat meer investeren in hoger onderwijs door de overheden, van het allergrootste belang is, 'at most priority'.

We verbinden dat ook duidelijk met de vraag naar gelijke kansen. We hebben het over gelijke toegang, het aanboren van reservoirs van talent die we vandaag laten liggen. Daarvoor moet je meer investeren. We zeggen ook zeer uitdrukkelijk in heel de tekst dat hoger onderwijs een publiek goed is, iets waar parlementen en regeringen mee bezig moeten zijn, iets dat ondersteund moet worden door overheden, iets dat je niet kunt overlaten aan de commercie of het privaat winstbejag en iets dat je niet zal beredderen door te zeggen dat de studenten meer zullen betalen.

De studentenvertegenwoordiging heeft een belangrijke rol gespeeld op deze conferentie. De vertegenwoordigers hebben diverse tekstwijzigingen voorgesteld. Enkele

uren geleden nog hebben we een akkoord bereikt over een laatste tekstwijziging die ze voorstelden. Daarbij wordt de nadruk op de sociale rol van het hoger onderwijs, op de breedte waarmee die poort moet openstaan voor alle jonge mensen met talent die daarvoor de inspanningen willen leveren, op de nood aan publieke investeringen des te duidelijker gemaakt.

Ik ben van oordeel dat de volgende Vlaamse Regering 10 percent meer moet investeren in hoger onderwijs. Als de kiezer het me toelaat, zal ik inderdaad de Verklaring van Leuven helemaal vooraan op de onderhandelingsagenda zetten, en ik hoop dat dit ook in al die andere landen zal gebeuren.

De heer Hans Schoofs: Mijnheer de minister, u hoeft me niet te overtuigen. Alle argumenten die ik heb aangehaald in mijn vraag, hebt u deels herhaald. U hebt er nog een aantal aan toegevoegd. Het gaat niet over het principe. We moeten doorgaan op de ingeslagen weg van de internationalisering.

U had het over twee jaar geleden. Toen was er sprake van een budgettaire groei en een economische groei in Europa, wellicht in alle landen die de voorbije week aan tafel zaten. Ondertussen worden we echter geconfronteerd met een crisis, en dat niet alleen in Vlaanderen. In sommige Europese landen is het misschien nog erger dan in Vlaanderen. Als u het dan hebt over een akkoord, dan neem ik aan dat het gaat over een streven, en dat dit alles dan gebeurt volgens het principe van gelijk oversteken. Het kan zijn dat elke deelnemend land niet zoveel ruimte heeft als Vlaanderen, maar ook in Vlaanderen is er iets op til. Ook hier is de groei aan het stagneren. Ik vind dan dat u als minister die momenteel nog verantwoordelijk is, enige nuance mag aanbrengen bij een dergelijke visie. U hebt het over een verhoging met 10 percent. Dan moet u consequent zijn en zeggen dat dit zo is indien er budgettaire ruimte is. Als we morgen met een nulgroei zitten, zult u misschien als minister ook moeten zoeken naar budgettaire ruimte. Dan zult u ook de moed moeten hebben om te hakken in andere budgetten, en misschien ook in uw eigen budget. Ik wil dus echt vragen dat u geen voorafname zou doen op de komende regeringsonderhandelingen. Open Vld heeft altijd verklaard voor die internationalisering te zijn, indien er budgettaire ruimte is. We zijn ervoor dat onze Vlaamse studenten de nodige kansen krijgen om de concurrentie binnen Europa en met de rest van de wereld te kunnen aangaan.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de minister, ik hoor hier iets heel anders dan drie à vier jaar geleden, toen Bologna, niet zozeer wat de structuren en de transparantie betreft, maar wat de financiering betreft, de weg dreigde op te gaan van meer commercialisering en minder overheidsinvesteringen. Ik ben blij dat we dat hebben kunnen terugdraaien. Vlaanderen is ter zake altijd het voorbeeld

geweest voor Europa. Ik ben blij dat Leuven de plaats is van een nieuwe verklaring, die precies zo sterk die sociale dimensie en emancipatorische rol van het hoger onderwijs onderstreept en meteen ook stelt dat het in eerste instantie de overheid is die dat onderwijs financiert. Dan gaat het dus ook over de initiële master, zoals wij die kennen, en over meer studietoelagen en meer middelen om uitwisseling mogelijk te maken en te participeren. Dat is de verdienste van de Verklaring van Leuven, maar waarschijnlijk sluit dat ook aan bij een traditie die Vlaanderen gelukkig al lang heeft.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw toelichting. Het parlement zal zeker graag het inhoudelijke debat over de inhoud van de conferentie voeren, wanneer we die verklaring kunnen lezen. Uw medewerker had vorige week beloofd de kladversie te zullen doorsturen. We hebben die niet ontvangen. We wachten op de uiteindelijke tekst. Ik hoop dat er nog een ogenblik zal komen waarop we die volledig en ten gronde zullen kunnen bespreken.

Vorige week hebben we wel een hoorzitting gehad met een aantal Vlaamse onderwijsactoren, ter voorbereiding van die conferentie. Jammer genoeg waren er een aantal afwezigen, maar het was een zeer interessante hoorzitting. Een van de punten waarover ik niet vaak meer iets hoor, maar waarmee Vlaanderen toch nog veel werk had, is het volgende. Als de bamahervormingen het stimuleren van de mobiliteit van studenten binnen Europa tot doel hadden, dan is het eigenlijk toch wel erg dat daarvoor één hinderpaal bestaat, namelijk de erkenning van de buitenlandse diploma's binnen Europa. Ook Vlaanderen kampt ter zake nog met een groot probleem: veel diploma's kunnen niet gemakkelijk worden erkend.

Erkent u dat we hier nog veel werk hebben? Ik hoop dat u dat samen met de Verklaring van Leuven meeneemt naar de regeringstafel. Ik hoop dat u ervoor zorgt dat er in de volgende legislatuur effectief initiatieven worden genomen.

Mijnheer Sannen, u bent heel positief over de sociale dimensie. Ik hoop dat het zo mag zijn. Ik wil graag expliciet van u horen, mijnheer de minister, of de andere landen bereid zijn meer publieke middelen te geven en er bovendien indirect voor te zorgen dat de inschrijvingsgelden betaalbaar blijven. We mogen niet verzeilen in Amerikaanse toestanden.

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn: Mijnheer de minister, ik weet niet of het u gegund is op de conferentie straks nog een slottoespraak te geven. Het leek er in elk geval op alsof u dit halfrond gebruikte om een generale repetitie te houden.

Mijn fractie deelt uiteraard de bekommernis over de internationalisering van ons onderwijs. Dat hebben we zowel in de commissie als hier al herhaaldelijk aangevoerd. Maar het plaatje is bedroevend en teleurstellend. Er zijn veel te weinig studenten die gebruik maken van Erasmus of Leonardo. Voor dit academiejaar zijn het er 2773 voor Erasmus en 439 voor Leonardo. Dat is te weinig.

Europa wil gemiddeld naar 20 percent tegen 2020. Dat vind ik een te beperkte ambitie voor Vlaanderen. Als we de pretentie hebben om een kennisregio te zijn, en dat is terecht, als we optimaal willen inspelen op onze geografische ligging, dan moeten we verder durven gaan dan 20 percent studenten die in hun studieloopbaan naar het buitenland gaan. 20 percent blijft een kleine minderheid, en daar verzette u zich tegen. Ik kan me voorstellen dat dat niet voor alle landen haalbaar is, maar voor ons mag en moet die ambitie hoger liggen. Uiteraard staat daar een toename van het budget voor die post tegenover. U verwees terecht naar het initiatief van voormalig minister Bourgeois en uzelf. Op die ingeslagen weg voortgaan, is voor ons geen enkel probleem. Integendeel, als u daarvoor pleit, zult u in ons een sterke bondgenoot vinden.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister, u hebt een wervelend betoog gebracht over Bologna, Erasmus, Leonardo, internationale uitwisseling, kortom, ik denk dat we elkaar daar kunnen vinden. Zoals de heer Sannen aanhaalde, heeft toenmalig minister Vanderpoorten dat mee op gang getrokken.

U stelt doelstellingen voor de toekomst, maar het verontrust me dat u nogal licht over de actuele toestand heen gaat. Minder dan 10 percent van de Vlaamse studenten neemt aan die programma's deel. Dat is bedroevend weinig. Dat heeft met financiële drempels te maken, daar moeten we iets aan doen. We kunnen mensen natuurlijk niet dwingen om naar het buitenland te gaan, maar ik heb het gevoel dat dat niet alleen de verantwoordelijkheid is van de universiteiten en hogescholen. U moet in die verantwoordelijkheid delen. U zou de hand in eigen boezem kunnen steken. U zou kunnen zeggen dat 10 percent onvoldoende is. Of deelt u die mening niet? (*Opmerkingen van minister Frank Vandebroucke*)

Het is niet volledig een goednieuwsshow, mijnheer de minister. Een beetje zelfkritiek zou u ook wel sieren af en toe.

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op de opvolgingscommissie

in Leuven werken zestig landen aan de Bolognagedachte. Ik hoor dat de ambitieuze sociale doelstellingen op de agenda gezet werden. Dat is bijzonder goed, want 6 jaar geleden was het Bolognadenken een beetje afgeleden naar het Angelsaksische model dat veel meer het mercantiele beoogde. Mag ik u erop wijzen dat de meeste soldaten die dienst doen in Irak, hun studietijd gekocht hebben met militaire dienst? Wel, daarvan gruw ik.

Er gaan inderdaad veel te weinig jonge mensen naar het buitenland en er komen er te weinig naar hier. Daaraan onlosmakelijk verbonden heeft men het telkens opnieuw over het aanbod van verschillende talen in het hoger onderwijs in Vlaanderen. De briefschrijvers in de krant hebben het er vandaag ook over: maak plaats voor andere talen in de universiteiten. Maar ze denken aan Oxford English, American slang, Sidney talk en pidgin Engels. Ze denken alleen maar aan Engels.

Ik ben echt wel voor de meertaligheid van onze studenten, in hoge mate zelfs: ik doe een oproep dat ze de moedertaal en drie vreemde talen zouden spreken en goed zouden gebruiken. Maar ik wil echt wel waarschuwen voor een versmalling van alleen maar hoger onderwijs in het Engels. Dat is geen internationalisering zoals die echt moet gebeuren, want een internationalisering zoals die echt moet gebeuren, heeft te maken met de echte definitie van de Erasmusprojecten, namelijk het onderdompelen van de studenten in de taal van de hogeschool van de regio of het land waar ze terechtkomen.

De voorzitter: Mevrouw Temsamani heeft het woord.

Mevrouw Anissa Temsamani: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik denk dat als het over gelijke onderwijskansen in de Europese context gaat, wij zeker niet de slechtste van de klas zijn, maar ik ben ervan overtuigd dat er nog heel wat werk op de plank ligt. Een aantal zaken werden al door collega's aangehaald, maar er ligt zeker nog veel werk op de plank als het om sociale voorzieningen gaat. Het mag u misschien verbazen, maar ik ben absoluut geen 'believer' van een reparerend en retroactief onderwijsbeleid op het niveau van het hoger onderwijs. Ik denk echt wel dat we heel vroeg moeten starten, al vanuit het kleuteronderwijs en het lager onderwijs, want dan pas zijn de slaagkansen voor het hoger onderwijs gegarandeerd.

Ik deel de zorgen die de studenten de laatste dagen publiek tot uiting hebben gebracht in verband met de toenemende kosten, zoals de prijs voor koten, voor studiemateriaal en voor boeken. Een dimensie die hier misschien te weinig wordt geaccentueerd, is het gebrek aan een effectief diversiteitsbeleid op het niveau van de hogescholen. Dat betreft een zware bezorgdheid die ik ook deel. Ik wil daarmee niet zeggen dat er de voorbije jaren geen inspanningen zijn gebeurd, maar ik kijk echt wel uit naar de Verklaring van Leuven en de engagementen

die de Vlaamse Regering zal nemen. Ik zal de zaak met heel veel interesse ook in de toekomst blijven opvolgen.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, de heer Gatz spreekt helemaal naar mijn hart als hij zegt dat we in deze discussie vooral ook kritisch moeten zijn voor onszelf. Ik heb de voorbije maanden en ook vanochtend nog in mijn inleiding, beklemtoond dat de ministers zelf kritisch moeten zijn, want het risico van zo'n verklaring is dat men oppoetst wat men heeft gedaan, zelfgenoegzaam zegt hoe goed men bezig is en de zwakke kanten niet ziet.

Mijnheer Gatz, ik ben dat totaal met u eens. En inderdaad, zeggen dat één student op vijf een buitenlandse ervaring moet hebben gehad, dat is een verdubbeling van wat we vandaag presteren, want we zitten om en rond de 10 percent en zelfs iets daaronder. Ik ben het dus helemaal met u eens. En we zullen de praktische gevolgen daarvan moeten dragen. Het brengt moeilijke discussies met zich mee over het probleem van de talen, over de financiering van de studenten, over de contacten met het buitenland. Ik ben het helemaal met u eens.

Zelfkritisch, mevrouw Poleyn, inderdaad ook bij de erkenning van de diploma's. Maar ik heb gisteren, in de marge van de internationale conferentie, een akkoord bereikt met mijn Nederlandse collega waarbij we naar een automatische erkenning gaan, niet alleen van het niveau, master of bachelor, maar werkelijk van het specifieke diploma. Ik heb met hem een methodologie afgesproken op basis van eerst een besluit en vervolgens een verdrag, waarbij we zullen garanderen dat van wie studeert in Nederland of in Vlaanderen, het diploma automatisch erkend wordt daar waar het gelijkwaardig is. De student moet dus niet langer helemaal eenzaam de administratieve weg van de aanvraag bewandelen en misschien nog wel lik op stuk krijgen ook. Dat is een hele belangrijke vooruitgang waarbij we, eerlijk gezegd, als we dat realiseren, opnieuw voorloper zijn in Europa.

Wat het probleem betreft van de democratisering en de inschrijvingsgelden – en dit is ook een beetje een antwoord op de verzuchtingen die ik hoor bij mevrouw Temsamani en de heer Sannen – zeggen we in de Verklaring van Leuven letterlijk dat elk van de 46 Bolognalanden nu voor zichzelf nationaal becijferde doelstellingen moet geven inzake de verhoging van de algemene deelname aan hoger onderwijs en de verbetering van de deelname van bepaalde sociale groepen die we vandaag te weinig zien in onze hogescholen en universiteiten, zoals werkstudenten, mensen die terugkeren nadat ze een aantal jaren gewerkt hebben, studenten met een handicap, studenten die uit de migratie komen. We zien die te weinig, daar zijn ook talenten.

En dus zegt de tekst van Leuven aan elk van de lidstaten dat ze nu voor zichzelf een becijferde doelstelling

moeten opmaken op dat dubbele spoor: de verbetering van de algemene deelname en de verbetering van de deelname van ondervertegenwoordigde groepen. De tekst zit zo in elkaar, mevrouw Tamsamani, dat het voor een regering die van plan zou zijn om de studiegelden van de studenten te verdubbelen of te verdriedubbelen, niet gemakkelijk zal zijn om voor zo'n asociaal beleid te gaan nadat ze deze tekst hebben goedgekeurd.

Mijnheer Schoofs, ik ben toch wat verrast door uw uiteenzetting. U vindt het verkeerd dat ik een significante verhoging wil van het budget voor hoger onderwijs. Dat is een voorafname, en dat zou niet mogen, zegt u. Maar als minister Ceysens, verantwoordelijk voor Wetenschapsbeleid, zegt dat we 3 procent moeten bereiken inzake investeringen in onderzoek en ontwikkeling, hoor ik u niet zeggen dat dat onfatsoenlijk is. Het is toch niet onfatsoenlijk om te zeggen dat je een ambitie hebt? Minister Ceysens heeft die ambitie, en ik steun die. Ik hoor u niet zeggen dat mevrouw Ceysens een toentje lager moet zingen.

Ik kan daar alleen maar uit concluderen dat u inhoudelijk andere prioriteiten hebt. U vindt het, als Vlaamse liberalen, niet kunnen dat wij nu al zeggen dat de Verklaring van Leuven voor ons betekent dat we sterk bijkomend investeren in hoger onderwijs. Wellicht hebt u na de verkiezingen een andere prioriteit dan wij.

U had vanmorgen moeten luisteren naar de Europese Commissaris Ján Figel', die voor heel Europa uitlegde dat precies in deze crisistijd investeren in onderzoek, wetenschapsontwikkeling en hoger onderwijs cruciaal is. Het is dus een voorafname die je moet nemen als je een investeringsregering wilt zijn. Als je durft te kijken naar de toekomst, moet je dat nu zeker doen.

Maar ik neem aan dat de Vlaamse liberalen andere prioriteiten hebben. Dat is eerbaar. Het is ook nuttig om dat te vernemen, en de kiezers moeten daarover oordelen. Maar wat mij betreft, is investeren in hoger onderwijs een investeringsprioriteit van een volgende Vlaamse Regering. Ik zal de Verklaring van Leuven inderdaad vooraan leggen bij de regeringsonderhandelingen, indien de kiezer mij daartoe mandateert.

De heer Hans Schoofs: Mijnheer de minister, er komt in dit debat een heel andere mening naar voren dan de mening die u geponeerd hebt in de krant. Dit is een genuanceerd verhaal. Als ik de heer De Cock, mevrouw Poleyn, en uzelf en uw fractievoorzitter hoor praten, is het een veel genuanceerder verhaal dan te zeggen dat u de middelen met 10 procent zult verhogen.

Er zijn hier tal van kanttekeningen gemaakt. Ook door uzelf, toen u zei dat we moeten streven naar een consensus met de 46 landen over budgettaire inspanningen en een spreiding in de tijd. Dat is een heel ander verhaal dan wat ik van u gelezen heb in de krant.

Minister Frank Vandenbroucke: Maar neen. Dat is letterlijk hetzelfde.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer De Bruyn, mijnheer Gatz, ik steun uw stelling dat wij onze ambitie hoger moeten leggen. Uiteindelijk, als we echt naar een geïntegreerd onderwijslandschap gaan in Europa, zouden uitwisselingsprogramma's zoals we die vandaag kennen, zoals Erasmus, achterhaald moeten zijn. Het zou logisch moeten zijn dat we masteropleidingen volgen in Nederland, Frankrijk of Duitsland, en dat die diploma's automatisch erkend worden. Het zou logisch moeten zijn dat docenten zich gemakkelijker kunnen verplaatsen. Als je een echt geïntegreerd hogeronderwijslandschap hebt, zou het de logica zelve moeten zijn dat je mobiliteit organiseert op basis van volwaardige opleidingen die elders in Europa georganiseerd worden. De uitwisselingsprogramma's lijken mij wat dat betreft veeleer een aanzet, waar we op dit moment onvoldoende in slagen. De heer Gatz heeft daar gelijk in.

Mijnheer de minister, als we de ambitie hebben om die grotere mobiliteit in Europa te realiseren, moeten we er op heel korte termijn voor zorgen dat de mobiliteit van docenten en studenten wat soepeler verloopt in Vlaanderen – tussen instellingen – en in België – tussen Vlaanderen en Wallonië.

Daar falen wij. Het is soms makkelijker om een uitwisseling te hebben met het buitenland dan een master of andere deelopleiding te volgen bij een andere universiteit in Vlaanderen of in Wallonië. Ik hoop dat we dit het eerste of tweede jaar van de volgende legislatuur kunnen realiseren zodat we in de toekomst geloofwaardiger internationaal kunnen denken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jef Tavernier tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de blijvende kansenongelijkheid in het onderwijs

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in een poging om in het onderwijsbeleid niet zelfgenoegzaam te zijn maar kritisch, moeten we even verwijzen naar de resultaten van de PISA-studie en de opvolgingsonderzoeken. Daarin wordt duidelijk gesteld dat het resultaat van het onderwijs in Vlaanderen globaal goed is. Maar we zitten met het probleem van het verschil tussen degenen die mee zijn, en een belangrijke groep die niet mee is. Allochtone

studenten zetten duidelijk een slecht resultaat neer, gebaseerd op een aantal elementen: taal, sociaaleconomische situatie en het beleid van bepaalde scholen. Een studie in opdracht van de Koning Boudewijnstichting stelt dat ons systeem de segregatie en uiteindelijk de kansenongelijkheid wat stimuleert en niet tegengaat.

In een eerste reactie hebt u daarop gezegd dat u dat opvangt via een aantal financiële incentives en dat u dat wat probeert te sturen. Ik ontken niet dat dat belangrijk is. U moet ook scholen voldoende financiële mogelijkheden geven, zeker voor groepen, al dan niet allochtonen, die het sociaaleconomisch moeilijker hebben.

Maar dat is onvoldoende. Moeten we niet verder gaan, in de richting van structurele ingrepen? Ik denk aan uitstel van studiekeuze of bijkomende inspanningen rond taal om ervoor te zorgen dat we in het onderwijs een echte kansengelijkheid krijgen. We moeten dat dreigende maatschappelijke probleem opvangen van een groep die ondanks de kwaliteit van ons onderwijs niet in dat onderwijs slaagt. Welke structurele maatregelen stelt u voor?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: De heer Tavernier verwijst naar een interessant onderzoek van april-mei 2006, dat ons een nieuw inzicht geeft in de allerlaatste cijfers die internationaal vergelijkbaar zijn. We stellen opnieuw vast dat ons onderwijs het over het algemeen erg goed doet, maar dat de kloof tussen de leerlingen die uitstekend presteren – ze zijn gelukkig met veel – en de leerlingen die minder goed presteren in Vlaanderen groot is. Bovendien is de thuisomgeving, de plaats dus waar de wieg gestaan heeft, daarin zeer bepalend. Dat is onrechtvaardig. Kinderen zijn verschillend in de wieg gelegd. Daar leven we mee en we proberen er het beste van te maken. Maar dat de plaats waar de wieg staat zo bepalend is moeten we uit de wereld helpen.

Ik ben het helemaal met u eens dat het financiële daarin eigenlijk maar een eerste stap is. De voorbije jaren heb ik regelmatig het beeld gebruikt van de tienkamp, een zeer inspannende en langdurige atletische oefening. Dit uitstekende onderwijs voor alle kinderen laten renderen, is een tienkamp. De eerste proef van de tienkamp is de wijziging in de financiering die we doorgevoerd hebben, de wijziging in de manier waarop we schoolbudgetten betoelagen. Maar er volgen er negen andere. Dit stond ook deze ochtend in de krant. We geven iets meer geld aan scholen die meer dan andere scholen te maken hebben met kinderen van wie die wieg bij wijze van spreken ver af stond van de wereld van de school, omdat hun ouders zelf weinig school gelopen hebben, met financiële problemen zitten of geen Nederlands kennen. Ik hoop dat het een aanmoediging is voor die kinderen om het zo goed mogelijk te doen en een aanmoediging om met die kinderen te willen werken.

Maar u hebt volkomen gelijk: dat is slechts de eerste stap. Er zijn nog negen andere proeven, en twee daarvan gaan over taal. We moeten de taalarmoede absoluut uit de wereld bannen en ervoor zorgen dat kinderen op het einde van het basisonderwijs voldoende goed Nederlands kennen om in het secundair onderwijs te kunnen slagen. Er is nog veel werk te verrichten. We hebben een taalbeleid uitgebouwd en samen met u de eindtermen herzien. Dat moet allemaal in de praktijk worden gebracht.

We hebben stappen gezet in de kleuterparticipatie. We verschillen een beetje van mening of die stappen voldoende zijn, of anders gesteld, u zegt eerder dat het glas half leeg is, terwijl ik eerder zal zeggen dat het half vol is. In elk geval is er nog werk aan de winkel, zoals inzake de opbouw van een onderwijsniveau tussen het secundaire niveau en de hogescholen. Het decreet over het hoger beroepsonderwijs is vorige week goedgekeurd, maar het moet nog worden gerealiseerd. Er is dus nog bijzonder veel werk aan de winkel.

Negen van de tien proeven van die tienkamp voor gelijke onderwijskansen gaan over mentaliteit, inspanningen, aspiraties, onderwijscultuur en aanpak en betrokkenheid van ouders. Ik denk dat we tien jaar nodig hebben om die tienkamp tot een goed einde te brengen. We hebben er vijf achter de rug. Ik denk dat de Vlaamse overheid nog eens vijf jaar nodig heeft om die tienkamp helemaal af te ronden. Dat is geen werk van één dag. Ik hoop dat de volgende Vlaamse Regering het werk afmaakt, en daar zal ongetwijfeld vijf jaar voor nodig zijn.

De heer Jef Tavernier: Ik ben in elk geval blij dat ik vijf van die tien jaar heb mogen meemaken. Ik denk dat we nog maar aan het begin staan van een lange weg. Ik heb nogal schrik van obsessies. Maar ik ben van mening dat in onderwijs één obsessie moet worden gekoesterd: de obsessie om te vermijden dat een groep van leerlingen, die goed te omschrijven is, niet mee zal zijn. Om dat te realiseren, zullen we niet alleen de ouders en de leerlingen moeten aanspreken, maar ook een aantal scholen op hun verantwoordelijkheden wijzen. Ze mogen zich niet alleen richten naar leerlingen die relatief gemakkelijk zijn. Los van de financiële consequenties hebben ze een maatschappelijke verantwoordelijkheid. Verder moeten we creatief zijn om ook leerlingen van wie de moedertaal niet het Nederlands is, en ook hun ouders, te betrekken bij het onderwijsbeleid en de onderwijsloopbaan, zodat die voor henzelf maar ook voor de samenleving met succes kan worden beëindigd.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, mijnheer Tavernier, ik kan zowel de vraag als het antwoord volgen. Wel is het zo dat in de staart van de repliek van de heer Tavernier het venijn schuilt. Ik kom er nog op terug.

Het antwoord van de minister doet me denken aan een vraag die ik enkele weken geleden heb gesteld. U antwoordde toen dat het onderzoek gaat over kinderen die in het verleden school liepen, maar dat er nu een beleid met verschillende krachtlijnen is uitgebouwd dat in het parlement op een brede meerderheid kan bogen. We weten heel goed wat we willen en we willen iedereen mee hebben. We moeten die weg verder bewandelen, en ik hoop dat we na het zomerreces veel bondgenoten zullen vinden om dat beleid voort te zetten.

Wat het venijn van de heer Tavernier betreft, wil ik opmerken dat ik het betoog over de taalkwestie van de minister volledig onderschrijf. Inzake de thuistaal moeten we volop de kaart van het Nederlands trekken. Want die kinderen zullen later, als jong- en oudvolwassenen, met het Nederlands in de gemeenschap actief zijn. Voor het onderwijsbeleid kunnen we in dit parlement in elk geval steunen op een zeer breed draagvlak.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: De heer Van Dijk snijdt een belangrijke kwestie aan. Het onderzoek gaat inderdaad over kinderen die zijn geboren in 1991 en 1992.

Dat bewijst hoe veel tijd er nodig is wanneer we het voor de kinderen van de toekomst beter willen doen wanneer ze die leeftijd zullen bereiken. Dit is een lang proces. Het is een volgehouden inspanning die we nodig hebben. U hebt dat zelf onderstreept, mijnheer Tavernier.

Mijnheer Tavernier, het is waarschijnlijk de laatste keer dat we hier zo samen staan. U was lid van de oppositie. Er zijn mensen met wie ik soms van mening verschil maar die ik toch graag heb als oppositie. U was daarbij. Vanuit mijn perspectief hebt u dat uitstekend gedaan. Als ik herverkozen ben en u niet, zal ik u missen in dit halfrond. (*Applaus*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het uitblijven van een beslissing inzake de subsidieaanvragen door de sportfederaties

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mijnheer de minister, jeugdsport is al tien jaar een speerpunt van het Vlaams sportbeleid. In het decreet is de facultatieve opdracht jeugdsport ingeschreven. Die kende op het terrein echter heel weinig succes. In 2006 bleek uit een audit dat

slechts 310.000 euro van de voorziene 1,2 miljoen euro was gebruikt door de federaties voor jeugdsport. Slechts een kwart van de beschikbare middelen is dus ingezet. Het aantal federaties dat deelnam en projecten inschreef, was teruggevallen van 24 tot 11. De grote federaties doen zelfs geen voorstellen meer. U hebt toen een nieuw besluit genomen. U zou voor eind maart een beslissing meedelen aan de federaties. Voor zover ik weet, is dat nog altijd niet gebeurd. Dat is bijzonder vervelend omdat daar onder andere jobs mee samenhangen. Bovendien moet het werk goed voorbereid worden en zijn daar veel vrijwilligers bij betrokken. Intussen is ook de paasvakantie voorbij. Mijnheer de minister, hoe komt het dat u er niet in slaagt om tijdig die belangrijke beslissing te nemen ten voordele van de jeugdsportopleiding in Vlaanderen?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: De dossiers moesten ingediend zijn voor 1 december 2008. Voor het eerst was er niet alleen een zakelijk of administratief onderzoek van het dossier maar ook een kwalitatief onderzoek door een beoordelingscommissie. Deze beoordelingscommissie kwam voor de eerste keer samen op 23 maart 2009. Daarvoor werd het dossier behandeld door de administratie. Na een zakelijk advies ging het dossier naar de beoordelingscommissie. Ik heb pas begin april een advies gekregen van de beoordelingscommissie en van de administratie. Op dat moment moest de beslissing eigenlijk al genomen zijn. Toen ik het advies kreeg van mijn administratie op basis van het zakelijk en inhoudelijk sportief advies, stelde ik vast dat slechts een vierde van alle dossiers een definitieve advisering kreeg. Bij de overige dossiers werden er voorwaarden gesteld waar eerst aan voldaan moest worden.

Na enige beraadslaging daarover heb ik rond 20 april de beslissing meegedeeld aan de administratie, die deze zou doorspelen aan de verschillende federaties. Ik heb voor alle federaties een beslissing genomen. De voorwaarden heb ik in de beslissing opgenomen. Dat betekent dat er een beslissing wordt genomen en dat er een bedrag wordt meegedeeld. Er is een bedrag van ongeveer 1,5 miljoen euro toegekend. Er was een aanvraag voor 1,8 miljoen euro.

De federaties zijn zeker en vast mee. De beslissingen zijn genomen en de brieven zijn vertrokken. Ik ga ervan uit dat ze ten laatste morgen of overmorgen bij de federaties aankomen. We hebben getracht die vertraging wat weg te werken. Dat had voor 1 april moeten gebeuren. Ik vind het spijtig dat het zo gelopen is. Aan de andere kant ben ik toch van mening dat in uitzonderlijke gevallen het mogelijk moet zijn dat de timing ondergeschikt wordt gemaakt aan de kwaliteit van de beoordeling. Een en ander heeft te maken met het feit dat deze uitvoeringsbesluiten voor de eerste maal van kracht waren. U

weet dat de administratie, zeker voor het beleidsdomein Sport, ook nog moet leren om met adviescommissies te werken. Het is de eerste keer dat dit gebeurd is.

Ik ben blij met de advisering. De federaties kunnen nu ook verder gaan.

De heer Johan Sauwens: Mijnheer de minister, ik ben blij dat de beslissing is genomen en dat ze de volgende dagen bekend zal worden bij de federaties. Begin december waren de dossiers er. Het is dan ook jammer dat men er niet in slaagt om over zoiets eenvoudigds tijdig, bij het begin van het jaar, een beslissing te nemen. Dan kan men degelijk plannen. Als minister hebt u voldoende kracht en macht om dat af te dwingen. Jammer genoeg zijn het dit soort zaken die zorgen voor wrevel en die het vertrouwen en het geloof in de politiek ondergraven.

Mijnheer de minister, hoeveel federaties hebben nu een aanvraag ingediend en worden betoelaagd?

Minister Bert Anciaux: Ik heb het cijfer niet bij me. Als ik me niet vergis, gaat het om 15 à 20 federaties.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jos Bex tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de toename van geluidshinder boven Zaventem ingevolge de buitengewone concentratie van vliegbewegingen

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de minister, collega's, het is niet de eerste keer dat ik op dit spreekgestoelte een vraag stel over dit onderwerp. Het zal wel de laatste keer zijn. Ik had ook gehoopt dat ik de laatste vraagsteller zou zijn van deze legislatuur. De heer Dehaene is me echter voor. Ik gun het hem.

Mevrouw de minister, met deze vraag wil ik de aandacht vestigen op een toch niet ongewone situatie. De mensen die hier ook tijdens de vorige legislatuur zaten, zullen zich herinneren dat ten tijde van het ontslag van de toenmalige federale minister van Mobiliteit, mevrouw Durant, en het door ex-premier Verhofstadt aangekondigde spreidingsplan om het probleem rond Zaventem op te lossen, in het Vlaamse Parlement dure eden werden gezworen. We hebben toen kamerbreed resoluties gesteund en goedgekeurd waarin stond dat er geen nieuwe getroffen mochten zijn van de geluidsoverlast van de luchthaven en dat de getroffen minder last zouden moeten hebben.

Door een aanpassing van de windnormen, door een herschikking van de routes, door een ander baangebruik is er een fenomeen ontstaan dat wij de 'bocht van Beisem' noemen. Buiten de traditionele contouren, die sinds het bestaan van de luchthaven altijd werden gebruikt door de dalende en, occasioneel, door de stijgende vliegtuigen, heeft men nu een bocht bij gecreëerd. In plaats van over de Weesbeekvallei, de Hoge Beekvallei, het Kastanjebos – namen die u wellicht niets zeggen –, over gebieden waar nauwelijks huizen staan te vliegen, maken de vluchten nu over het dorp Veltem-Beisem een bocht. Daarna worden de gemeenten Bertem, Oud-Heverlee en Huldenberg overvlogen. Nu wordt een hele nieuwe groep getroffen door de bocht die wordt gemaakt op 1700 voet, terwijl het perfect mogelijk is om die vliegtuigen rechtdoor te laten vliegen binnen de oude corridor en de bocht te nemen op 7000 voet. Daardoor zou er helemaal geen probleem zijn.

Ik wil ook nog zeggen dat ik deze vraag niet stel vanuit een of ander nimbysyndroom. We hebben twee pistes die in de richting van Leuven wijzen. Dat betekent dat we altijd een derde van de last op ons hebben genomen en zullen blijven nemen. Maar de prognose gemaakt op basis van de komende evolutie laat zien dat we 25,2 percent van het opstijgend verkeer over ons heen zullen krijgen buiten de aloude corridors, maar in volledig nieuwe banen boven bewoond gebied. Vroeger vloog men boven niet-bewoond gebied. In het totaal zouden we met deze twee banen tot 52 percent van alle vliegbewegingen krijgen. Ik betreurt dat. Dat is een slechte oplossing.

Zoals de heer Sauwens het daarstraks al zei, gaat het hier om de geloofwaardigheid van de politiek. Ik kan dat aan de mensen niet langer uitgelegd krijgen. Ik begrijp dat dit een vrij lokale aangelegenheid is, maar dat is Doel bij Antwerpen ook. Dit hier is een groot probleem en ik hoop dat er veel aandacht zal worden aan geschonken en men zal proberen een doeltreffende oplossing te vinden.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Ik dank u, mijnheer Bex. Ook ik had al gehoopt dat u de laatste zou zijn. Dat neemt niet weg dat ik mijn appreciatie wil uiten voor de bijzonder prettige samenwerking van het voorbije anderhalf jaar, of vijf jaar als we de hele zittingsperiode nemen. Ik weet dat het probleem dat u aanhaalt, u na aan het hart ligt. Ik heb dit punt naar aanleiding van uw vraag bij de federale overheid laten natrekken en gevraagd of er een recente wijziging is opgetreden in het gebruik van de banenroute of in de windnormen. Er is geen wijziging opgetreden.

Het is wel zo dat er de laatste drie weken veel oostenwind waait. En als de normen voor de oostenwind worden overtreden, wordt er opgestegen via de 07-baan

rechts. U hebt gelijk dat de vliegtuigen die naar het oosten vliegen, voor Leuven op 1700 voet of 600 meter een bocht nemen. Ik heb het hier over gewone vliegbewegingen overdag.

De vraag was om de vliegtuigen langer rechtdoor te laten vliegen en op een hogere hoogte een bocht te laten nemen. Er rijzen dan echter twee problemen. Op het ogenblik dat men opstijgt via de 07-baan rechts, landt men via baan 2. Als men dan verder doorvliegt, zorgt dat voor mogelijke conflicten. Voorts is er een discussie over het vliegruim. Een gedeelte is militair luchtruim, een gedeelte civiel. Er zijn dus twee praktische problemen die de oplossing voor uw bezorgdheid in de weg staan.

We zouden kunnen nadenken over de bevoegdheid van Vlaanderen op dit punt, want het exploitatieplan en de vluchtroutes zijn een federale bevoegdheid. De vraag is of Vlaanderen de bevoegdheid heeft om emissienormen of het geluidsniveau op te leggen. Daarover is op dit moment een studieopdracht gegeven. Er is enkele weken geleden al op een IKW besproken wat vanuit Vlaanderen kan gebeuren.

Het evenredigheidsbeginsel blijft echter hoe dan ook spelen. Men moet ervoor zorgen dat de luchthaven op een goede wijze wordt geëxploiteerd. Als het probleem zich voorts blijft stellen en er oplossingen moeten worden gezocht, moet men dat via een samenwerkingsakkoord doen. We kunnen niet zomaar eenzijdig allerehande manoeuvres gaan verrichten.

Er is dus een technisch probleem om de vliegtuigen te laten doorvliegen en op een hogere hoogte te laten draaien. De baan wordt alleen maar gebruikt als er heel veel oostenwind is. Ik kan de windrichting jammer genoeg niet beïnvloeden, al zou ik dat nog zo graag willen.

De heer Jos Bex: Ik dank de minister voor haar antwoord. Ze zegt dat er niets is gewijzigd. U hebt gelijk. In vergelijking met het vorige jaar en het jaar daarvoor is er niets veranderd. Ik woon al dertig jaar op dezelfde plek en weet dat er de laatste vijf jaar wel veel is veranderd. Vijf jaar geleden was er helemaal geen sprake van deze route. Ze is volkomen nieuw in het scenario dat wordt ontwikkeld. Ik vraag u of men niet kan opleggen dat men op zijn minst doorstart tot op 7000 meter.

Wat mij echter het meest bezighoudt, is dat zonder enig probleem banenwijzigingen mogelijk zijn, vluchtroutes kunnen worden gewijzigd, en er technische installaties op de pistes kunnen worden gezet die een enorme invloed hebben op de gezondheid van de mensen en de omwonenden.

Ik geef twee kleine voorbeelden. Ik moet in mijn gemeente een tennisclub een vergunning geven. Aangezien een tiental burens zich terecht aan het tikken van de

balletjes storen, moeten die mensen een groene buffer van vijftien meter rond hun tennisterrein aanleggen. Een beetje verder ligt een groot bedrijf dat van minister Van Mechelen de toelating heeft gekregen de productie te verdubbelen. De Vlaamse Milieumaatschappij controleert daar dagelijks de evolutie van de geluidshinder. Ondertussen vliegt elke 40 seconden een vliegtuig boven een residentieel gebied waarboven vroeger nooit een vliegtuig is gezien. Ik heb daar geen uitleg voor. Ik zit muurvast.

Voor het overige bedank ik de minister voor haar lieve woorden van daarstraks. Het is geheel wederzijds. (*Gelach*)

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Mevrouw de voorzitter, de deskundigheid van de minister heeft me verrast. Ik kom daar zo dadelijk op terug. Ik ben tevens verrast dat de heer Bex meer last dan ik lijkt te hebben. Dat zal van persoon tot persoon verschillen.

Er is de voorbije maanden iets veranderd. Ten gevolge van de economische crisis is er 15 procent minder luchtverkeer en 50 procent minder cargovervoer. De directie van de luchthaven heeft me deze ochtend bevestigd dat het tot 2012 of 2013 zal duren voor de economische realiteit van vorig jaar opnieuw zal worden geëvenaard.

De bestendige deputatie van de provincie Vlaams-Brabant heeft de burgemeesters van Steenokkerzeel, Kortenberg, Zaventem en Machelen recent gevraagd een advies uit te brengen over het al dan niet afleveren van een milieueffectenrapport (MER). Hoewel de cel MER duidelijk zelf een standpunt zou kunnen innemen, wordt ons om advies gevraagd. Ik heb me even afgevraagd of de cel MER wel over voldoende deskundigheid beschikt. Vandaag is me duidelijk geworden dat de minister in een tijdsspanne van enkele jaren zeer deskundig is geworden. Ik vraag me dan ook af waarom ons om een advies wordt gevraagd.

Mevrouw de minister, gezien de deskundigheid waarover u beschikt en waarmee ik u wil feliciteren, blijf ik erop aandringen dat u op korte termijn een uitspraak zou doen.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, ik hoop dat ik de lieve woorden die de minister tegen de heer Bex heeft gebruikt, straks ook zal mogen horen.

Op 23 april 2009 hebben we voor het laatst een discussie over dit onderwerp gevoerd. Die discussie ging in het bijzonder over de afwijking van de MER-verplichting voor de lowcostterminal. Dit is een probleem. De heer

Van Rompuy, die deze commissievergadering ook heeft bijgewoond, heeft dit punt ook aangehaald. De vraag is hoe ver het draagvlak van deze dichtbevolkte regio met betrekking tot vliegtuiglawaai nog reikt.

Ik woon zelf in een regio die problemen met vliegtuiglawaai heeft. In ons geval gaat het om de luchthaven van Bierset. De vraag is welk draagvlak we kunnen voorstellen om een momenteel functionerend vliegveld nog verder te laten groeien. Naar aanleiding van het START-project heeft de Vlaamse Regering hier duidelijke uitspraken over gedaan.

Mevrouw de minister, ik zou nog een bijkomende vraag willen stellen. Hebt u al zicht op de beslissing van de cel MER over de vraag van de luchthavenuitbater om van de MER-verplichting te worden ontheven?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Bex, u hebt in uw aanvullende opmerkingen vermeld dat er de voorbije vijf jaar een en ander is veranderd. Uw partij pleit ervoor de geluidsnormen voor elke baan gelijk te stellen. Indien die gelijkschakeling er zou komen, zou dit zeker effecten op het gebruik van de oostelijke baan hebben. We moeten hier voorzichtig mee omgaan.

Mijnheer Vermeiren, het is spijtig dat u vorige week de commissievergadering niet hebt bijgewoond. We hebben toen een hele discussie over de gevraagde afwijking op de MER-verplichting voor de lowcostterminal gevoerd. Er is me toen met aandrang gevraagd zeker ook de bezwaren van de gemeenten te horen. Technisch gezien, houdt de procedure geen dergelijke inspraak in. De cel MER kan zelf over een dergelijke afwijking oordelen. Het gaat hier echter om de goede werking van onze Vlaamse democratie. *(Opmerkingen van de heer Francis Vermeiren)*

Ik ben blij dat u niet alleen in mijn deskundigheid, maar ook in de deskundigheid van de MER-cel gelooft. Ik denk dat het toch behoorlijk is dat de gemeenten die van ver of van dichtbij betrokken zijn bij het dossier, worden gehoord. Iedereen heeft trouwens ook een advies afgeleverd.

Mijnheer Peumans, de uitspraak van de MER-cel is er nog niet. Ik heb ze toch nog niet gezien. En wat de lieve woorden betreft, ik ga ervan uit dat wij elkaar in de volgende legislatuur opnieuw zullen ontmoeten in dit Vlaams Parlement en dat er nog heel veel jaren voor lieve en andere woorden zullen zijn.

De heer Jos Bex: Mijnheer Vermeiren, onze gemeente – die trouwens niet gevraagd is om een appreciatie te geven over het MER-onderzoek alhoewel ook wij worden gestoord door het luchtverkeer – reageert niet vanuit een nimbysyndroom. Wij hebben twee van de zes banen in onze richting en wij zijn bereid om een derde van de

last – die we historisch altijd al hebben gedragen – te blijven dragen. De luchthaven moet een belangrijke economische factor zijn in de streek, maar een derde, dat is 33 percent – de prognoses spreken over 52,2 percent voor ons –: dat is niet meer normaal.

U zegt dat ik er blijkbaar meer last van heb dan u. U weet ook dat men op bepaalde plaatsen in Zaventem geen enkel vliegtuig hoort of ziet. Er zijn gemeenten buiten Zaventem waar je van 's morgens tot 's avonds vliegtuigen hoort. Bij ons dalen ze en als ze niet dalen, dan stijgen ze. En als ze stijgen, dan komen ze nog eens over om aan de andere kant van de luchthaven te dalen. Wij hebben dus drie bewegingen boven ons hoofd, terwijl er over sommige delen van uw gemeente geen enkel vliegtuig passeert.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Tom Dehaene tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over een definitieve beslissing in het dossier van de medische urgentiegroep (mug) Halle

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, het was niet mijn bedoeling om de laatste vraag te stellen. Ik had het de heer Bex gegund, maar ik had begrepen dat de minister andere verplichtingen had waardoor ze niet in het begin van de zitting aanwezig kon zijn.

De problematiek van de mugs wordt al jaren aangekaart door verschillende burgemeesters uit de regio, Michel Doomst en Dirk Pieters in het bijzonder. Ook in het parlement zijn er al verschillende initiatieven genomen. De heren Van Nieuwenhuysen en Demesmaeker hebben u en uw voorgangers geregeld aangesproken.

Voor de regio is het belangrijk dat de mug er komt omdat het een uniek gebied in Vlaanderen is waar de mug niet snel genoeg aanwezig kan zijn. De regel is dat hij er binnen 20 minuten moet zijn. Bovendien spreken de hulpverleners vaak geen Nederlands waardoor de hulpverlening moeilijk verloopt.

Bij de laatste interpellatie op 10 januari 2009 hebt u gezegd dat er een beslissing op komst is. De dossiers waren ingediend maar er moesten nog een aantal bezwaren worden afgehandeld. U zou in principe voor 30 april – dat is morgen – beslissen waar de mugs zouden kunnen komen zodat u een groot aantal inwoners kunt verzekeren dat ze binnen 20 minuten worden geholpen.

Ik heb het eens berekend voor het Pajottenland. Daar zou het gaan over 156.000 inwoners die sneller en in het Nederlands hulp zouden kunnen krijgen.

Hebt u dat besluit intussen getekend? Kunnen de ziekenhuizen de mug opstarten?

De voorzitter: Minister Heeren heeft het woord.

Minister Veerle Heeren: Mijnheer Dehaene, naar aanleiding van verschillende vragen, ook van de heer Demesmaeker, hebben we dat debat gevoerd. Ik heb altijd gezegd dat ik de procedure moet volgen. Op basis van de huidige bevolkingsaantallen is er vandaag programmatisch ruimte voor drie bijkomende mugdiensten.

Voormalig minister Vanackere heeft de oproep gelanceerd voor het toekennen van de planningsvergunningen. Daarvoor moest een groepsbehandeling gebeuren. Dat impliceerde dat, op het ogenblik dat een van de aanvragende ziekenhuizen bezwaar aantekende tegen het voornemen van beslissing, er voor geen enkel ziekenhuis een definitieve beslissing kon worden genomen.

Ondertussen hebben negen ziekenhuizen in Vlaanderen een aanvraag gedaan voor een medische urgentiegroep. Bij het onderzoek van de aanvragen werd gezocht om de meest blinde vlekken weg te werken. Vandaar dat ik geopteerd heb voor een spreiding, waardoor zo veel mogelijk inwoners die vandaag niet binnen een aanvaardbare termijn van vijftien minuten bereikbaar zijn, door een mugdienst bereikt kunnen worden.

Vier ziekenhuizen hebben mijn beslissing betwist. De procedure schrijft voor dat ik advies moet inwinnen bij de Vlaamse Adviesraad voor Erkenning van Verzorgingsvoorzieningen (VAR). De VAR heeft op 16 maart advies gegeven en volgde mijn visie. Dat is toch bijzonder positief.

Ik heb vandaag de definitieve beslissing kunnen nemen om het dossier te ondertekenen. Niet alleen het regionale ziekenhuis Sint-Maria te Halle, maar ook het algemeen ziekenhuis Heilig Hart in Zottegem en het algemeen stedelijk ziekenhuis, met vooral de campus Geraardsbergen, zullen eerstdaags de brief krijgen van de planningsvergunning, om een mugfunctie te ontwikkelen.

De vraag is dan natuurlijk wanneer die er concreet zal zijn. De planningsvergunning geldt voor zes maanden, tot en met oktober 2009. Het ziekenhuis moet in die periode natuurlijk een aanvraag doen voor erkenning en voldoen aan erkenningsnormen. Dat moet dus afgerond kunnen worden voor 1 november 2009. Ten laatste drie maanden na de ontvangst zullen de bevindingen van de aanvraag tot erkenning aan het ziekenhuis worden overgemaakt.

De erkenningsnorm voor een mugdienst voorziet in twee zaken. Er moet voldaan worden aan erkenningsnormen,

dat wil zeggen in het bezit zijn van spoedverpleegkundigen en spoedartsen, maar de functie moet ook worden opgenomen in de lijst van de dringende medische hulpverlening. Dat is een bevoegdheid van de federale minister van Volksgezondheid. Ik zal vandaag dan ook een brief sturen naar de federale minister om de drie ziekenhuizen die een planningsvergunning gaan krijgen op te nemen in de lijst.

Mijnheer Dehaene, zodra het ziekenhuis waar u naar vraagt, maar dat is ook zo voor de twee andere ziekenhuizen, voldoet aan de erkenningsvoorwaarden en is opgenomen in de lijst van dringende medische hulpverlening, kan het erkenningsbesluit worden overgemaakt en dan is de mugdienst operationeel.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben blij dat u de datum die u had vermeld in de commissie, voor 30 april, zult halen. Het feit dat u zeer expliciet die datum had vermeld, was trouwens de reden waarom ik het had aangevinkt in mijn agenda.

Ik begrijp dat er nu nog zes maanden gebruikt kunnen worden om de dienst effectief op te starten en het nodige personeel aan te werven. Verwacht u nog problemen of is er federaal nog beroep mogelijk? Als de diensten voldoen aan de erkenningsvoorwaarden en opgenomen moeten worden in de lijst van de dringende medische hulpverlening, bestaat er dan nog een risico dat er een kink in de kabel komt, of kunnen we zeker zijn dat de mugdiensten, eens de juiste personeelsleden zijn aangeworven, effectief kunnen starten?

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de minister, dat is goed nieuws. Het zat in de pijplijn, dat hadden we naar aanleiding van de vraag in februari al kunnen opmaken. Het is goed nieuws op het einde van deze legislatuur voor een dossier dat al langer dan een legislatuur aansleept. Alleen denk ik dat we tot op het laatste moment voorzichtig moeten blijven. Ten eerste is er de opmerking of er federaal misschien nog problemen zullen worden gemaakt. Ik heb niet de indruk dat dat het geval is, maar je weet maar nooit.

Ten tweede is er het ziekenhuis zelf. Om erkend te kunnen worden, moeten er permanent een urgentiearts en een spoedverpleegkundige aanwezig zijn. Ik heb in het verleden menen te verstaan dat dat niet zo evident is. Ik hoop dat u dat alleszins wil opvolgen en dat dat ook zal gedaan worden door de volgende Vlaamse Regering, en niet alleen voor dit specifieke dossier. Dit is een dossier dat uiteindelijk na veel zwoegen tot een goed einde wordt gebracht, dat ziet er toch naar uit. Er is ook heel de problematiek van de spoeddiensten in de

Vlaamse Rand en een aantal gemeenten langsheen de taalgrens, en meerbepaald het taalgebruik van de spoed-diensten, waar het aan een en ander mangelt. Ik hoop dat de volgende Vlaamse Regering dat zal willen opvolgen.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mevrouw de minister, uw antwoord ligt in de lijn van meerdere besprekingen in de commissie en ligt in de lijn van de verwachtingen. Het is eigenlijk de uitvoering van de aanvullende regeerverklaring van 18 mei 2005, waarin de oprichting van de mug in Halle was opgenomen. Dat gebeurde trouwens op onze uitdrukkelijke vraag en na talloze tussenkomsten van een aantal burgemeesters – u bent de burgemeester van Herne, Kris Poelaert, vergeten – en in de commissie van de heer Van Nieuwenhuysen en mezelf.

Heel wat mensen in de Vlaamse Rand hebben ooit te maken gehad met een dringende medische interventie die niet kon gebeuren in hun eigen taal. Je moet dat in je omgeving hebben meegemaakt om ten volle te beseffen dat dit onverantwoord is. Niet langer dan een maand geleden heb ikzelf als vader een muginterventie vanuit Tubeke moeten ondergaan. Ik kan u verzekeren dat, zelfs al spreek je vrij behoorlijk Frans, het niet evident is om de levensnoodzakelijke communicatie op een efficiënte manier te laten gebeuren. Ik ben geen arts maar ik beseef dat dit medisch en ook menselijk onverantwoord is. Als daar nu een oplossing aan kan worden gegeven in die streek in Vlaams-Brabant, dan is het een mooie afsluiter van deze legislatuur.

We hebben daarstraks de heer Van Eyken zich druk horen maken over het feit dat hij in sommige gemeenten misschien geen plaats zal hebben om zijn Franstalige affiches op te hangen. Wel, dat was een potsierlijke tussenkomst in verhouding tot deze problematiek. Hierover gaat de werkelijke problematiek van de Vlaamse Rand. Hier is het soms een kwestie van leven en dood. Hoe sneller de mugdienst van Tubeke uit Vlaams-Brabant wegblijft, hoe beter. Hoe sneller de mug in Halle kan uitrijden, hoe beter.

Mijn bijkomende vraag gaat ook naar de houding van het ziekenhuis. In hoeverre hebt u er een zicht op dat het ziekenhuis volledig mee is in het verhaal, bereid is om de mug daadwerkelijk te implementeren en om de nodige urgentieartsen en verplegend personeel aan te werven? Ik meende te hebben begrepen dat dit niet zo evident zou zijn. Ik hoop dat het ziekenhuis volledig mee is en dat u dat in de gaten houdt, goed wetende dat het stadsbestuur van Halle bereid is om zijn duit in het zakje te doen en een mugvoertuig ter beschikking te stellen.

Minister Veerle Heeren: Ik ben bijzonder tevreden dat we woord hebben gehouden. We hebben gezegd dat we vóór 30 april een beslissing zouden nemen. Het ziekenhuis

moet natuurlijk voldoen aan erkenningsnormen. Het feit op zich dat het ziekenhuis een aanvraag heeft gedaan, stelt me gerust dat het ook in staat zal zijn om in het nodige personeel met de nodige kwalificaties te voorzien. De suggestie dat de gemeente Halle daar een rol in zal kunnen spelen, zal ik meegeven. Het stemt me ook gerust.

Ik denk ook dat het ziekenhuis bijzonder goed weet dat dit bijzonder belangrijk is voor de regio, dat het maatschappelijk draagvlak in dit dossier ook zeer groot is en dat het dit mee tot een goed einde moet kunnen brengen.

Mijnheer Dehaene, ik heb geen aanwijzingen dat de federale overheid niet van plan is het nodige te doen om dat op te nemen in de lijst. Ik verwacht geen weerwerk ter zake, integendeel. Ik denk dat iedereen tevreden is dat de beslissing ter zake kan worden genomen. Als Vlaamse Regering – en eventueel mijn opvolger – zullen we dat alleszins goed bekijken en erover waken dat het ook echt kan worden gerealiseerd, in Halle in het bijzonder, maar ook in de twee andere ziekenhuizen waarvan ook sprake is in dit dossier.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw de minister, ik wil u en heel uw team bedanken omdat u bent blijven hame-ren op de nood aan die bijkomende mugs. U hebt gelijk dit ruimer te zien dan Halle. Het gaat ook over de andere twee ziekenhuizen. Ook de regio van Geraardsbergen, Herne, Bever en OGalmaarden moet worden bediend. Het team van Halle kan die gemeenten immers niet in 20 minuten bereiken. Dit is een zeer belangrijke beslissing voor die regio. Ik wil u en uw hele ploeg feliciteren omdat u bent blijven zoeken naar een oplossing.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Martens bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens: Mevrouw de voorzitter, ik wil vragen dat mijn voorstel van resolutie tot besluit van de op 24 maart 2009 in commissie gehouden gedachte-wisseling met het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) over de ‘Meerjarenanalyse, een achteruit- en vooruitblik op de zorgbehoeften van personen met een handicap’ en van de op 21 april in

commissie gehouden hoorzitting en gedachtewisseling met vertegenwoordigers van de gehandicaptensector over de ‘Meerjarenanalyse, een achteruit- en vooruitblik op de zorgbehoeften van personen met een handicap’ aan de agenda van morgen zou worden toegevoegd en dan behandeld.

De voorzitter: Dan zullen wij ons daarover morgen uitspreken, voor de stemmingen.

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de kwaliteit van onderwijs – 2160 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Temsamani, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Anissa Temsamani: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2008-09, nr. 2160/3)

– *De artikelen 1 tot en met 226 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 22 december 2006 houdende eisen en handhavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen en tot invoering van een energieprestatiecertificaat en tot wijziging van artikel 22 van het REG-decreet – 2162 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Martens, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Pieters heeft het woord.

De heer Leo Pieters: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, ik wil niet het hele ontwerp van decreet afschieten, maar wil specifiek ingaan op het energieprestatiecertificaat. Dat certificaat is gebaseerd op een berekening, en dus op een theoretische benadering. Met dit ontwerp van decreet wordt die theoretische benadering eigenlijk verplicht. Dat kunnen we niet accepteren.

Ik wil de zaken verduidelijken aan de hand van drie voorbeeldjes. Een berekening is theoretisch en gebeurt in principe in de planfase.

We hebben het in de commissie voor Ruimtelijke Ordening over een as-buittattest gehad. Om een theoretische berekening daadwerkelijk te controleren heeft men zo'n attest nodig. Dat biedt nog geen garantie dat er volgens de energieprestatieberekening gebouwd is. Als men dat naderhand nog wil testen, heeft men een infraroodbeeld van de woning nodig. Bij een energieprestatieberekening wordt alles in rekening genomen wat te maken heeft met energie: verwarming, isolatie, verluchting enzovoort.

Het certificaat brengt kosten mee – 1000 à 2000 euro, of zelfs meer – die men oplegt aan de mensen die een huis willen verwerven, verkopen of bouwen. Ik zal dat met drie voorbeelden duidelijk maken.

Eerst neem ik mezelf als voorbeeld. Ik ben volksvertegenwoordiger. Mijn inkomen is algemeen bekend. Financieel is dat mogelijk. Sinds 1995 hou ik mij puur uit interesse bezig met de energieprestatie in een woning. Mijn technische achtergrond stelt mij daartoe in staat. Ik ben ook gemotiveerd. Ik weet waar ik mee bezig ben. Ik ga de zaken in detail na. Alleen isoleren is niet voldoende. Alleen het juiste materiaal gebruiken is niet voldoende. Het is bij manier van spreken een levenswijze.

Zo heeft men in Nederland in sociale woningen een doorgedreven isolatie en verluchting aangebracht. De

bewoners wisten niet goed wat ze daarmee aanmoesten. Als het koud werd en het huis verwarmd moest worden, ging men de openingen van de verluchting dicht. Men wou de tocht afstoppen. De verluchting had totaal geen nut omdat de bewoners niet op de hoogte waren. Motivatie speelt dus een grote rol.

In mijn volgend voorbeeld wil een jong gezin een woning verwerven. Vandaag zijn het meestal twintigers die een huis verwerven. Men moet al een beetje de opleiding gevolgd hebben, wil men daar iets van weten. Men gaat die meerprijs van 1000 tot 2000 niet zomaar betalen, men wil goedkoop een woning verwerven. Als men een oudere woning verwerft, is dat een huis van de jaren zestig of zeventig met de normen van die periode. Is het nodig om daar een certificaat voor te hebben? Ik denk het niet, dat dient alleen om de prijs op te drijven. Zij gaan naderhand toch de woning renoveren. Mits de nodige motivatie gebeurt dat dan ook via de energieprestatie.

Derde voorbeeld, een koppel heeft gespaard en zijn huis afbetaald. Na hun pensioen wonen ze te groot en willen ze het huis verkopen. Het is gebouwd volgens de bouwnormen van twintig, dertig jaar geleden. Heeft het dan zin die mensen te verplichten een certificaat te betalen? Wie dat huis koopt, gaat het hoogstwaarschijnlijk toch renoveren. Dat certificaat heeft geen nut. Het is gewoon te veel regelgeving en betutteling. Eigenlijk is het pesterij.

En hoe gaat men het uiteindelijk controleren? Men heeft een certificaat, dus een theoretische benadering, maar hoe gaat men bijvoorbeeld isolatie in de muren controleren? Men kan alleen afgaan op wat de persoon in kwestie zegt, bijvoorbeeld over het soort isolatie en het goed plaatsen ervan, maar wie garandeert dat dit klopt, dat die isolatie echt aanwezig is? Ik kom terug op het op het 'as-buultest', want zelfs daarmee kan naderhand geen garantie worden gegeven.

Met andere woorden: met de betutteling en de pesterijen van het energieprestatiecertificaat doen wij niet mee. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mevrouw de voorzitter, ik wil kort repliceren op het betoog van de heer Pieters. Ten eerste dateert de energieprestatie regelgeving al van de vorige legislatuur. Wat er in dit ontwerp van decreet wordt gewijzigd, is de berekeningsmethode voor de energiepeilen. De filosofie erachter staat al meer dan één legislatuur vast en is trouwens een omzetting van een Europese richtlijn inzake de energie-efficiëntie van gebouwen.

Of u dat nu zinvol vindt of niet, Europa verplicht ons vanaf 1 januari 2008 al, om bij elke verkoop van een gebouw effectief ook een energieprestatiecertificaat af te leveren en om vanaf 1 januari 2009 – als ik me niet

vergis – hetzelfde te doen bij elk nieuw huurcontract. De fundamentele discussie over het nut en de noodzaak van energieprestatiepeilen en –certificaten is voor een stuk achterhaald, omdat we dit van Europa in Vlaamse wetgeving moeten vertalen en omdat die vertaling bovendien al van de vorige legislatuur dateert.

Ten tweede wil ik over de grond van de zaak wel zeggen dat ik het fundamenteel oneens ben met het feit dat dit pure administratieve overlast zou zijn en dat een koper of een nieuwe huurder van een woning er geen enkel belang bij zou hebben. Zelfs voor degene die van plan is om een woning te renoveren na de aankoop ervan, is het zinvol te weten welke aanbeveling een energiedeskundige doet voor het energiezuiniger maken van de woning, zodat er bij de renovatieplannen rekening mee kan worden gehouden. Eventueel kan men het extra geld dat nodig is voor de renovatiewerken extra lenen van de bank. Het is in elk geval zo dat veel van de maatregelen die in een energieprestatiecertificaat worden voorgesteld, op een redelijk korte termijn terugverdiend zijn. En dan weet men ook dat het extra geld dat men aan de bank moet geven omdat men een hoger bedrag leent, wegvalt ten opzichte van de lagere energiefactuur die men maandelijks zal betalen.

Het instrument is en blijft wat dat betreft dus wel zinvol, maar ik geef u gelijk dat het correct moet worden gecontroleerd. De vlag moet de lading dekken: wat er in die energieprestatiecertificaten staat, moet correct zijn en er moet ook controle zijn op de EPB-verslaggevers zodat ze wel degelijk hun werk doen. De Vlaamse Regering moet hier, na de inlooperperiode die we nu achter de rug hebben, echt werk van maken. Ik hoor ook van praktijken van EPB-verslaggevers die bij wijze van spreken 'van op afstand' een certificaat afleveren, en dat kan natuurlijk niet de bedoeling zijn. Dit kan de geloofwaardigheid van het instrument volledig onderuithalen.

Mevrouw de minister, ik denk ook dat u erop zult toezien dat er wel degelijk ook een controle komt op de praktijken van EPB-verslaggevers en de waarde van de energieprestatiecertificaten. Maar 'as such' zou ik het nut noch de noodzaak van dit instrument in twijfel trekken. Het is een heel waardevol instrument. Ik wil ook opmerken dat het Vlaams verbond van ondernemingen vorige week op zijn forum zelfs een stap verder is gegaan inzake energiebesparing en de overheid oproept om voor bestaande woningen, zelfs als ze niet verkocht of verhuurd worden, een energieprestatiecertificaat te laten afleveren tegen 2015-2020. Vanuit de economische sector dringen de werkgevers er dus zelf op aan om nog een stap verder te gaan en het instrument van energieprestatiecertificaten te verruimen.

De heer Leo Pieters: Ik hoop dat u mij niet verkeerd begrijpt, mijnheer Martens. Wij staan volledig achter de energieprestatie as such, alleen de idee om dat op te

leggen, klopt volgens ons niet. Iemand die ervan overtuigd is dat hij dat terugverdient, zal dat immers uit zichzelf doen. En die persoon gaat zich dan ook informeren bij een architect of een vakman. Maar op dit moment zijn zeker niet alle vakmensen op de hoogte van alle maatregelen die moeten worden getroffen. En dan komt men in de problemen. Er is geen garantie dat die mensen de zaak ten goede behartigen. Zij moeten zich immers beroepen op de informatie die de mensen hun geven, want voor de rest hebben ze geen controle mogelijkheden. Welke waarde heeft dat dan?

Ik zit zelf met een verbouwing en ik ga naar een E43. U weet zelf dat het niet evident is om bij een verbouwing naar een E43 te gaan, maar ik wil het wel uitproberen. Ik wil eens zien of ik dat ook haal. De garantie is er alleszins niet. We kunnen de mensen dat dus ook niet opleggen.

U stelt voor om vanaf 2015 voor iedereen een berekening te hebben. Als wij dat hier beslissen en het gewest betaalt, dan is er geen probleem. Dan beschikt iedereen over de gegevens om te bekijken of hij het haalt of niet, en of hij iets terugverdient aan zijn investeringen. Dan is er totaal geen probleem, maar het is dan wel op kosten van het gewest.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Pieters, met wat vandaag op tafel ligt, vinden we het warm water niet opnieuw uit. Dit is het resultaat van een decretaal verplichte en geplande evaluatie van de energieprestatieregelgeving, zoals ze een aantal jaren geleden werd ingevoerd. Die regelgeving werd overigens ingevoerd ingevolge een algemene Europese regelgeving, en die bestaat dus ook in alle andere Europese landen.

Ik wil u eerst en vooral wijzen op de positieve resultaten. Vlaanderen heeft niet alleen een energieprestatieregelgeving, ze wordt ook nog eens gecontroleerd. In onze buurlanden Nederland en Frankrijk gebeurt dat bijvoorbeeld niet zo doortastend. Onze energieprestatieregelgeving en de te halen normen, die overigens niet in dit ontwerp van decreet staan maar het voorwerp uitmaken van een besluit, hebben ertoe geleid dat elke Vlaming die een woning bouwt of verbouwt, aandacht heeft voor energiezuinigheid, isolatie en ventilatie. Als we de gevolgen en de resultaten van de regelgeving bekijken, zien we dat de Vlaming zelfs een pak beter scoort dan de regelgeving die we opleggen.

Uiteraard zijn er nog een aantal knelpunten. Het is net de bedoeling van wat vandaag decretaal voorligt, om die te verhelpen. De software is nagekeken, er is bekeken of we kunnen verfijnen, welke problemen er nog zijn met de berekeningswijze enzovoort. De decreetswijziging die vandaag wordt voorgesteld, is dus al een oefening in het vereenvoudigen en verfijnen van wat al bestaat.

U zegt dat we die verplichting niet mogen opleggen. Ten eerste móeten we dat doen, en ten tweede is het belangrijk dat iedereen die oefening doet vooraleer hij bouwt, omdat het een oefening is in energiezuinigheid.

Wanneer u stelt dat de architecten of de aannemers onvoldoende op de hoogte zijn, kan ik u tot op zekere hoogte volgen. Twee jaar geleden hebben we een enquête gedaan naar de vertrouwde van architecten en aannemers met de energieprestatieregelgeving, en toen bleek dat men er maar in vrij beperkte mate mee vertrouwd was. Minder dan de helft vond dat iets goeds. We hebben die bevraging vorig jaar opnieuw gedaan, en we zien dat de tevredenheid, zowel over de regelgeving als over de software, flink gestegen is.

Bovendien hebben we met de Vlaamse overheid al twee sessies georganiseerd om architecten een opleiding te geven in duurzaam bouwen. Daar werd de aanpak ook nog eens goed uiteengezet. Die sessies waren een enorm succes en waren zelfs telkens op één voormiddag uitverkocht. Je voelt dus vanuit de architectenwereld én vanuit de aannemerswereld een enorme interesse voor het energiezuinig en duurzaam bouwen.

Als ik de aannemerssector zelf onder de loep neem, zie ik dat de organisaties aandringen op een nog verregaandere regelgeving en nog energiezuinigere verplichte bouwnormen. Daar was ik zelf van geschrokken. Wij proberen de balans te maken tussen haalbaarheid en betaalbaarheid. De investeringen die je doet, moet je er op een redelijke termijn uit kunnen halen. De finaliteit van de regelgeving bestaat erin om van de baksteen in de maag van de Vlaming een energiezuinige baksteen te maken. Door de regelgeving en hopelijk straks ook door de verfijningen die ter stemming voorliggen, zijn we een pak vooruitgegaan op die weg.

De heer Leo Pieters: U wilt de beste leerling van de klas worden. U verschuilt zich achter Europa. U moet zich realiseren dat we tot nu toe wellicht de zwakste leerling van de klas waren op dat vlak. Als wij onze isolatienormen mogen vergelijken met het zuiden van Spanje of Italië, is er geen vergelijk meer mogelijk. Als u dat verschil op vijf jaar tijd wilt wegwerken, bent u niet goed op de hoogte van hoe het op de markt gaat.

Wij subsidiëren tal van organisaties met Vlaams geld. Ik heb geprobeerd dat na te vragen in de commissie voor Onderwijs. Ik kreeg van minister Vandenbroucke te horen dat de vraag niet goed geformuleerd was. Dat kan zijn. Maar ik meen nog altijd te weten dat minister Vandenbroucke zich voor zijn passiefscholen gebaseerd heeft op een studie van een instituut waarvan ik de naam even kwijt ben. Het gaat om het Passiefhuis-Platform. Er is ook VIBE. Dat wordt met Vlaams geld gesubsidieerd. In welke mate wordt de kennis die daar in huis is verspreid naar vakmensen en in het onderwijs?

Op die vraag heb ik absoluut geen antwoord gekregen. Ofwel was de vraag onduidelijk, ofwel wist hij het niet. Hoe gaan we dat dan verbeteren? De isolatienormen rechtzetten in vijf jaar tijd is onbegonnen werk.

Minister Hilde Crevits: Ik begrijp niet goed wat u bedoelt met rechtzetten en zo. Het gaat niet over verstrengen. Men zegt hier rechtzetten en achterstand inlopen. Aan wat hier voorligt, is een uitgebreide benchmark voorafgegaan. Er is naar de andere landen gekeken. Voor woongebouwen is er marge om meer te doen, maar daarover zegt u dat het nu al veel te snel gaat. Voor administratieve gebouwen zitten we al goed. Een positief element uit die studie is dat de normen bij ons nauwgezet gecontroleerd worden. Er wordt achteraf gekeken of het goed is.

We proberen niet in te lopen, we proberen wel op een goede en correcte manier de balans te vinden tussen haalbaar en betaalbaar energiezuinig wonen. We zitten nu op een norm die bij besluit vastgesteld is. De Vlaming die vandaag bouwt, doet meer dan 10 percent beter dan die norm. Als er nog knelpunten zijn, proberen we die op te lossen. Zowel het Energieagentschap als de organisaties van aannemers en architecten overleggen bijzonder vaak over potentiële knelpunten, over nieuwe bouwtechnieken en over hoe die moeten worden opgenomen in de energieprestatie-regelgeving. Ik kan u geruststellen: we proberen ervoor te zorgen dat we problemen oplossen en vooruitgang boeken voor het energiezuinig bouwen.

De heer Leo Pieters: Als u nu een E100-norm oplegt aan wie bouwt, is die in principe nog te hoog. U kunt beter nu een E65 hanteren, want dan zit u bij het economische optimum.

Waar zijn we mee bezig als u iedereen verplicht? Wie niet gemotiveerd is, zal proberen om daaraan te ontsnappen. Het is goed om aan een niet-geïsoleerd oud huis een verbetering aan te brengen. Met dat laatste gaan we volledig akkoord. De berekening zelf wijst uit dat dit interessant is. Maar het is niet goed om dat op te leggen. Laat iedereen zelf, of door een verslaggever, op kosten van het Vlaamse Gewest een berekening maken. Met nieuwbouw kan men daar zeer snel op inspelen. Maar de eigenaar van een huis uit de jaren zestig, dat amper is geïsoleerd, kan men toch niet verplichten te isoleren? Dat kan toch niet de bedoeling zijn?

Minister Hilde Crevits: Misschien verwacht u twee energieprestatiecertificaten met elkaar. Het certificaat dat met de EPB-regelgeving verband houdt, geldt voor mensen die hun woning willen verbouwen of een nieuwe woning willen bouwen. Die verbouwing moet vergunningsplichtig zijn. Ik schrik me rot als u zegt dat we mensen zouden willen verplichten om te verbouwen. Wij doen dat helemaal niet. Wel is het zo dat, als er wordt verbouwd, die verbouwing aan een aantal energieregels inzake ventilatie en isolatie moet voldoen. Het E-peil

van die normen is al een hele tijd vastgelegd op E100, maar straks wordt dat verstrengd en op E80 gebracht.

U pleit ervoor om iedereen de norm van E65 op te leggen. Ik daag u uit om het E-peil van een oude woning terug te brengen tot E65. Ik daag u ook uit om dat te doen op een manier zodat een jong gezin dat pas die woning heeft gekocht, die uitgaven op een redelijke termijn kan terugverdienen. Dat zal niet lukken. In het ontwerp van decreet dat ter stemming voorligt, staan de normen niet. Ze staan in een besluit, en daarbij is een evenwicht gezocht tussen haalbaarheid en betaalbaarheid. Die oefening is gemaakt door de Vlaamse Regering, maar daar zijn uitgebreide studies aan voorafgegaan.

De heer Leo Pieters: Ik denk dat u mij niet begrijpt. Wij zijn tegenstanders van de verplichting die u oplegt om een berekening te maken teneinde een certificaat te verkrijgen. Als u zegt dat er een betere energieprestatie is, dan is dat logisch en rechtvaardig. Maar u verplicht de mensen om bij verkoop en verhuur een certificaat te verkrijgen. Dat is een meerkost die men niet kan terugverdienen.

Minister Hilde Crevits: U spreekt over een ander certificaat. Wat hier vandaag ter stemming voorligt, is het Energieprestatiedecreet waarin wijzigingen worden aangebracht aan de EPB-regelgeving. Die wijzigingen hebben te maken met verbouwingen en nieuwbouw. Dat heeft niets te maken met datgene waarover u het hebt.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2162/1*)

– *De artikelen 1 tot en met 9 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement

heeft de heer Peumans bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, ik heb u zo-even een brief gestuurd met daarin het verzoek om met toepassing van artikel 55, punt 7 het voorstel van decreet houdende de invoering van 9 mei als Vlaamse vakantiedag voor de personeelsleden van de Vlaamse overheid toe te voegen aan de agenda.

De voorzitter: Ik stel voor dat we ons morgen over dit voorstel tot aanvulling van de agenda uitspreken.

Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft mevrouw Claes bij motie van orde het woord gevraagd.

Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Mevrouw de voorzitter, gisteren heeft de commissie voor Welzijn een hoorzitting over het Perspectiefplan Bijzonder Jeugdzorg gehouden. Wij zouden graag daarover een voorstel van resolutie aan de agenda toevoegen.

De voorzitter: Ik stel voor dat we ons morgen over dit voorstel tot spoedbehandeling uitspreken.

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt – 2163 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Martens, verslaggever, heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mevrouw de voorzitter, dit ontwerp van decreet legt het regime voor de groenestroomleveringen en -investeringen in Vlaanderen vast.

Tijdens de bespreking heeft de heer Peumans geprotesteerd tegen het feit dat dit ontwerp van decreet vrij laat is ingediend en dat het dus snel moet worden behandeld. De doelstellingen voor groene stroom na 2010 hadden al in 2006 vastgelegd moeten worden. Het is ook onduidelijk, aldus de heer Peumans, in welke mate rekening is gehouden met de adviezen van de verschillende adviesorganen, meer bepaald met het advies van de SERV, die onder andere een fundamentele discussie vraagt over het instrument van de groenestroomcertificaten.

De heer Glorieux heeft zijn beklag gedaan over het feit dat in het Groenestroomdecreet afvalverbranding en bijstook van biomassa in steenkoolcentrales nog altijd kunnen genieten van de groenestroomcertificaten. Hij erkent wel dat er met de halvering van de certificaten voor die bijstook al een belangrijke stap in de goede richting is gezet, maar betreurt dat hoe dan ook bijstook nog certificaten kan ontvangen. Dat komt volgens de heer Glorieux neer op het subsidiëren van oude, vuile en inefficiënte steenkoolcentrales. Hij heeft begrip voor het feit dat de groenestroomcertificaatwaarde voor fotovoltaïsche zonne-energie werd verlaagd vanuit het principe dat we niet moeten oversubsidiëren. Hij vraagt zich wel af of men de subsidies voor particulieren niet op peil had moeten houden en deze voor kmo's had moeten verlagen. Al bij al is de heer Glorieux blij dat het systeem van de groenestroomcertificaten overeind blijft. Hij denkt dat het niet zinvol is het systeem nu volledig om te gooien. Tot slot pleit de heer Glorieux voor een snelle realisatie van de slimme netten die volgens hem noodzakelijk zijn om al die groene stroom in het net te kunnen integreren.

De heer Martens, dat ben ik dus, wijst erop dat het zeer goed is dat er nu met dit Groenestroomdecreet een langetermijnperspectief wordt geboden voor de sector van de groene stroom, die een stabiel investeringsklimaat krijgt. Hij is blij dat er een proactief scenario wordt gehanteerd voor het opkrikken van de minimale groenestroomdoelstelling tot 13 percent in 2010, dit los van de groenestroomproductie die op zee kan worden gewonnen. Wanneer de groenestroomproductie op zee wordt opgeteld bij het aandeel van 13 percent groene stroom op land, dan kan dit ertoe leiden dat tegen 2020 de volledige stroombehoefte van de gezinnen met groene energie wordt ingevuld. De heer Martens is blij dat de waardering voor groene stroom uit steenkool gehalveerd wordt omdat die er enerzijds toe leidt dat steenkoolcentrales niet omwille van de groenestroomcertificaten economisch rendabel blijven maar er anderzijds wel een prikkel overeind blijft voor de vervanging van steenkool door biomassa.

De minimumsteun voor sommige vormen van groenestroomproductie wordt opgetrokken, bijvoorbeeld voor wind. Sp.a is daar zeer blij mee. Voor andere vormen van groenestroomproductie worden die op basis van de VITO-studie over de onrendabele toppen afgebouwd.

Er wordt verwezen naar de steun voor zonnepanelen. Ook dat is te verantwoorden gelet op de extra fiscale steun waartoe de federale overheid heeft beslist voor dergelijke vormen van groenestroomproductie.

Tot slot is de heer Martens ook blij met het feit dat er een mechanisme tot stand is gebracht waardoor onevenredig hoge kosten die sommige netbeheerders maken inzake groene stroom omwille van het feit dat zij een extra potentieel op hun grondgebied hebben, gesolidariseerd kunnen worden met andere netbeheerders. Dat moet gebeuren binnen een zekere marge. Het voorstel van decreet dat de heren Sannen en Martens hadden ingediend om een volledige solidarisering waar te maken, ging verder. Zij toonden zich echter bereid hun voorstel van decreet in te trekken en de kans te geven aan dit mechanisme van solidarisering.

Minister Crevits heeft geantwoord dat wat de minimumsteun betreft voor verschillende vormen van groenestroomproductie, is aangesloten bij de VITO-studie naar de onrendabele toppen omdat zij verschillende vormen van stroomproductie nodig hebben om economisch rendabel te zijn. Wat de zonnepanelen betreft, zit de 350 euro steun voor zonne-energie van particulieren dichterbij de absoluut onrendabele top voor grote installaties dan voor gezinnen.

Meer geven aan gezinnen, zoals de heer Glorieux voorstelt, zorgt volgens minister Crevits voor een omgekeerde beweging en voor een oversubsidiëring van groenestroomproductie door zonne-energie door de gezinnen. Ze wijst er ook op dat de sector bij monde van BelPV tevreden is met de nieuwe regeling voor groenestroomcertificaten en dat, gecombineerd met de federale maatregel, de regeling de investeringen in groenestroomproductie absoluut rendabel houdt. Het is de ambitie van de minister dat zonnepanelen standaard worden tegen 2020 en dat op dat moment deze vorm van groenestroomproductie ook zonder subsidies rendabel zou zijn. (*Applaus*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2163/1*)

– *De artikelen 1 tot en met 8 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de diepe ondergrond – 2164 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Martens, verslaggever, heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mevrouw de voorzitter, collega's, dit ontwerp zet een Europese richtlijn inzake de regels voor CO₂-opvang en opslag onder de grond om.

Tijdens de bespreking heeft de heer Glorieux gesteld dat de opvang en opslag van CO₂ een typische end-of-pipebenadering is, die geen realistische of duurzame oplossing biedt voor de CO₂-uitstoot. Voor zover de techniek ooit beschikbaar zou zijn, zou ze toch te laat komen, zo voegde hij eraan toe. Volgens hem zal heel het systeem van opvang en opslag de aandacht wegnemen van de werkelijke agenda voor reële reducties in onze CO₂-uitstoot.

De heer Martens heeft gesteld dat het gaat om de omzetting van een Europese regelgeving, die hoe dan ook moet gebeuren. Het nieuwe ontwerp biedt toch ook een kader voor investeringen in, bijvoorbeeld, de Limburgse steenkoolmijnen, voor methaangasontginning, die gepaard kan gaan met een CO₂-opvang in de steenkoollagen. Hoe dan ook wordt er met dit ontwerp geen uitspraak gedaan ten voordele van een systeem van CO₂-opslag en -afvang.

De heer Martens merkt ook op dat het Vlaamse Gewest niet investeert in dergelijke technieken, in tegenstelling tot andere lidstaten, waar met behulp van Europese subsidies grote pilotprojecten worden opgezet inzake CO₂-afvang. Minister Crevits heeft dat eigenlijk ook bevestigd. Ze stelde dat via dit ontwerp een Europees regelgevend kader wordt omgezet in Vlaamse wetgeving en dat dit niet wil zeggen dat Vlaanderen gebruik zal maken van die mogelijkheid tot CO₂-opslag. (*Applaus*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2164/1*)

– *De artikelen 1 tot en met 77 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid – 2165 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Martens, verslaggever, heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mevrouw de voorzitter, dit ontwerp houdt eigenlijk een codificatie, een integratie in van verscheidene bestaande energiedecreten. Derhalve heeft de discussie over dit ontwerp niets om het lijf gehad.

De heer Peumans heeft gewezen op de omvangrijke teksten. Minister Crevits heeft daarop geantwoord dat de voorliggende tekst alleszins veel minder omvangrijk is dan het totaalvolume van de decreten die ze vervangt.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Zie Parl. St. Vl. Parl. 2008-09, nr. 2165/3*)

– *De artikelen 1.1.1 tot en met 15.3.8 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Hans Schoofs, Jef Tavernier en Piet De Bruyn, mevrouw Sabine Poleyn, de heer Dirk De Cock en mevrouw Els Robeyns betreffende het opstellen van maatregelen voor de bestrijding van cyberpesten – 2137 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

Mevrouw Temsamani, verslaggever, heeft het woord voor een mondeling verslag.

Mevrouw Anissa Temsamani: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de commissie Onderwijs heeft op donderdag 23 april beslist om een mondeling verslag uit te brengen met betrekking tot de bespreking van het voorstel van resolutie.

Het voorstel van resolutie werd door de heer Schoofs toegelicht en daarbij verwees hij naar de vraag om uitleg die hij richtte aan de ministers Vandenbroucke en Anciaux respectievelijk op 11 december 2008 en 3 februari 2009. Hij verwees ook naar het rapport van het Instituut Samenleving en Technologie 'Cyberpesten bij jongeren in Vlaanderen' in 2005 en naar de hoorzitting over cyberpesten op school gehouden in de commissie Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie op 25 oktober 2006. Cyberpesten neemt volgens de heer Schoofs alsmat toe en verplaatst zich in en rond de school via de sportclub, de jeugdvereniging en zo meer. Het lijkt erg op stalken.

Wat de indieners vragen, houdt in dat de maatregelen tegen het pesten in het onderwijs worden geoptimaliseerd door onder meer de uitwisseling van goede praktijkvoorbeelden. Preventie van cyberpesten kan door ouders, jongeren en scholen te sensibiliseren en aandacht te schenken aan veilig gsm- en internetgebruik. Ouders en scholen moeten worden geïnformeerd hoe ze best cyberpestgedrag aanpakken. Het internet en mobiele operatoren moeten ertoe worden aangezet om sneller actie te ondernemen als melding wordt gemaakt van cyberpesten. Er is bijkomend kwalitatief onderzoek nodig over het beleven van cyberpesten bij jongeren en ouders. Het fenomeen cyberpesten moet permanent geëvalueerd worden en de efficiëntie van de maatregelen moet permanent worden gemeten. De indieners vragen dat er een centraal meldpunt komt voor cyberpesten. Ten slotte zou een actieplan moeten worden opgesteld om de bestrijding van het cyberpesten gecoördineerd aan te pakken.

Mevrouw An Michiels meldde tot slot dat het Vlaams Belang het voorstel van resolutie steunt, maar dat er een laatste stap ontbreekt. De Vlaams Belangfractie zal

te gelegener tijd zelf initiatieven nemen, aldus mevrouw Michiels.

Tot slot werd het voorstel van resolutie met 10 stemmen eenparig aangenomen.

De voorzitter: De heer Schoofs heeft het woord.

De heer Hans Schoofs: Mevrouw de voorzitter, collega's, eerst en vooral wil ik mevrouw Tamsamani danken voor het bondige maar zeer kernachtige verslag, dat een zeer goed beeld van de problematiek schetst. Ik wil ook de leden van de commissie danken die dit voorstel van resolutie unaniem hebben goedgekeurd. Het is een probleem waarmee jongeren in toenemende mate worden geconfronteerd. Zoals we allemaal weten, kan pesten enorme gevolgen hebben voor de gepeste. Het kan zelfs onherstelbare geestelijke schade aanrichten die jongeren voor de rest van hun leven met zich meedragen.

Ik besef dat resoluties op het einde van een legislatuur door de regering decretaal niet meer kunnen worden omgezet, maar ik wens dat dit punt als een memorandum wordt meegenomen naar de volgende regeringsvorming en de opmaak van de volgende regeringsverklaring. Ik dank u voor de geleverde steun.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen morgen de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VERZOEKSCHRIFT over het gebruik van de titulatuur 'ing' en 'ir' – 2248 (2008-2009) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie.

Mevrouw Tamsamani, verslaggever, heeft het woord voor een mondeling verslag.

Mevrouw Anissa Tamsamani: De Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie besliste op dinsdag 28 april 2009 om mondeling verslag uit te brengen met betrekking tot de bespreking van het verzoekschrift over het gebruik van de titulatuur 'ing' en 'ir'.

De verzoeker heeft het verzoekschrift op 5 januari 2009 ingediend. Op 15 januari 2009 heeft de voorzitter van

het Vlaams Parlement het verzoekschrift ontvankelijk verklaard en voor verdere behandeling naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie verwezen. Het verzoekschrift is aan de commissieleden overgemaakt.

De verzoeker vraagt de paragrafen 10 en 11 van artikel 25 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs te wijzigen. Hij vraagt om het dragen van de titulatuur 'ing' en 'ir', respectievelijk voor industrieel ingenieur en voor burgerlijk ingenieur, burgerlijk ingenieur-architect en bio-ingenieur, toe te laten voor Europese burgers die deze titulatuur mogen dragen in hun land van oorsprong of in het land waar ze hun studies hebben gevolgd.

Op 12 februari 2009 heeft de commissie het verzoekschrift een eerste maal besproken. De commissie heeft toen besloten de minister van Onderwijs om bijkomende informatie te vragen. Op 23 maart 2009 heeft de minister van Onderwijs een brief met een antwoord op deze vraag gestuurd. Op 28 april 2009 heeft de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie het verzoekschrift opnieuw besproken. De voorzitter van de commissie heeft het antwoord van de minister toen voorgelezen.

De minister stelt in verband met dit verzoekschrift het volgende:

“Artikel 25 van het Structuurdecreet bepaalt wie gerechtigd is om na het voltooien van een opleiding van het hoger onderwijs in Vlaanderen bepaalde beschermde titels te voeren. Het artikel behandelt zowel de algemene titels van bachelor, master en doctor, eventueel met nadere specificatie (§1), als de meer specifieke titels die gerelateerd zijn aan één of meer welbepaalde opleidingen (§2 en §3). Tot die laatste categorie behoren ook de titels van industrieel ingenieur, burgerlijk ingenieur, burgerlijk ingenieur-architect en bio-ingenieur.

De paragrafen 10 en 11, die de verzoeker in vraag stelt, zijn in feite niet meer dan een aanvulling op paragraaf 3. De beide paragrafen, die overigens pas in de toenmalige Commissie Onderwijs bij amendement aan het ontwerp van Structuurdecreet zijn toegevoegd, geven duidelijk aan met welke titel(s) de afkortingen “ing” en “ir” overeenkomen. Zoals blijkt uit de toelichting die samen met het amendement is neergelegd, is daarvoor voortgebouwd op bestaande regelgeving, met name de wet van 11 september 1933.

Het is niet zo dat dit alles de houders van een buitenlands diploma uitsluit van het voeren van een in Vlaanderen beschermde titel. Paragraaf 6 geeft aan dat houders van een buitenlands diploma van bachelor, master of doctor, die in het betreffende land de overeenstemmende titel mogen voeren, ook gerechtigd zijn om die graad als titel te voeren in de Vlaamse Gemeenschap.

Wie dit onvoldoende acht en op basis van zijn of haar buitenlands diploma bovendien ook één van de specifieke titels wil voeren die in de paragrafen 2 en 3 van artikel 25 genoemd worden (en eventueel één van de overeenstemmende afkortingen wil gebruiken die in paragraaf 10 en 11 genoemd worden), kan dat diploma bovendien gelijkwaardig laten verklaren met een Vlaams diploma. In dat geval krijgt deze persoon dezelfde rechten tot het voeren van de titel en eventueel ook het gebruiken van de daarmee corresponderende afkorting als de houders van het equivalente Vlaamse diploma.”

In tegenstelling tot wat de verzoeker stelt, acht de minister de inhoud van het decreet dan ook niet discriminerend ten aanzien van de houders van een buitenlands diploma. De commissieleden waren het unaniem eens met de conclusie van de minister en met de suggestie van de voorzitter om het antwoord van de minister aan de betrokkene te bezorgen.

De voorzitter: Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen morgen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.37 uur.*
